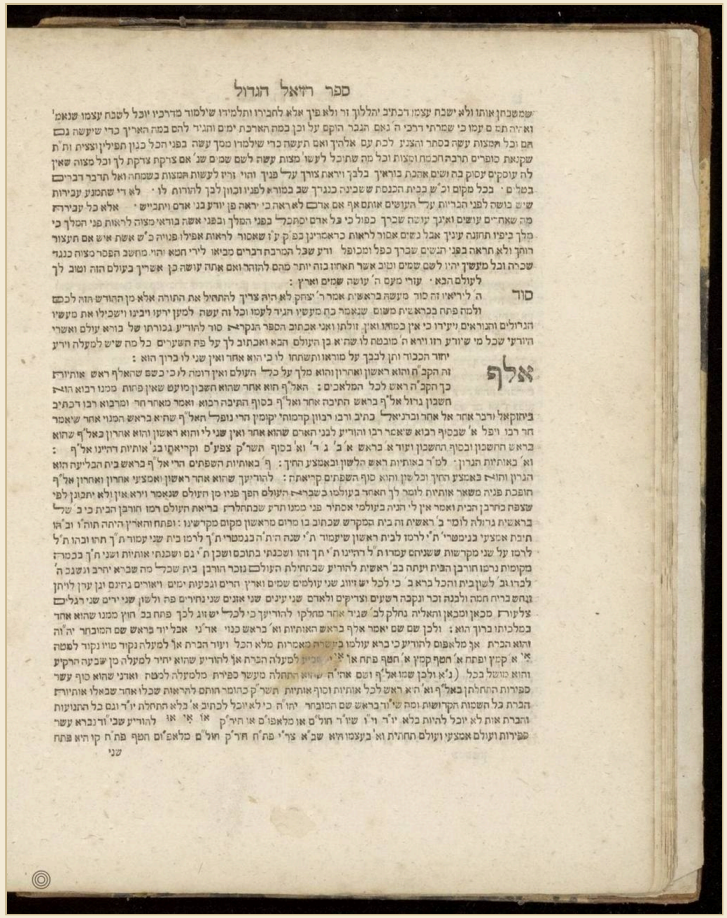
Book of the Angel Raziel · part 02 · verified scan pages 25–34

Index · Art gallery

Left: the unaltered scan (Embassy of the Free Mind copy via Source Library) with its Hebrew transcription. Right: English. Rows marked "unverified Source Library draft" use Source Library's AI OCR/translation, which its own review found seriously wrong on 7 of 10 checked pages. Rows marked "verified" were re-read from the scan; still an AI-assisted draft, not a scholarly edition.

Only verified pages are shown here. The full section with every page is in ../04-Book-of-the-Angel-Raziel_scan-pp016-101.html. Reading order alternates within each photographed opening: the even (right-hand) page comes before the odd (left-hand) page. The order is p16, p15, p18, p17, p20, p19, and so on, confirmed by the catchwords. Four leaves missing from the Source Library photographs are supplied from the HebrewBooks 44550 scan of the same 1701 printing and clearly labelled: folio ט recto and verso after p23, and folio יז verso and folio יח recto after p41 (before p46), and folio לו verso and folio לז recto after p85 (before p90). Pages 75–78 are second and third photographs of the opening p74/p73 (folio לב); the text continues on p80, then p79.

full scan image · full-res original (spread)

▼ **Hebrew transcription (read from scan)**

[NOTE: p23 ends with catchword שאברהם (folio ח); this page does not begin with it, and p25 appears to carry folio י. An opening seems to be missing from the photo set between p23 and p26. (recto ט / verso ח folio) Nothing supplied.]

ספר רזיאל הגדול

שמשבחין אותו ולא ישבח עצמו דכתיב יהללך זר ולא פיך אלא לחבירו ותלמידו שילמוד

verified against scan — AI-assisted draft

AI-assisted draft translation, not a scholarly edition. Literal. Uncertain readings are marked [unclear].

[GAP NOTE: p23 (folio ח) ends with the catchword "that Abraham" (שאברהם), but this page begins differently, and p25 appears to carry the folio letter י. One opening seems to be missing from the photo set between p23 and p26. Nothing has been supplied for it.]

Book of Raziel the Great

...that they praise him, and he should not praise himself, as it is written: "Let a stranger praise you, and not your own mouth" (Prov. 27:2). But to his fellow and his disciple, so that he may learn from his ways, he may praise himself, as it is said "and I was blameless with Him" [Ps. 18:24; printed וא"זה, unclear], "for I have kept the ways of the LORD" (Ps. 18:22); "the utterance of the man who was raised on high" (2 Sam. 23:1). And likewise "By what [merit] have you prolonged your days?" — and he told them by what he had prolonged [them], so that they too would do [so].

And do all the commandments in secret, "and walk modestly with your God" (Mic. 6:8). But if you do [them] so that they will learn from you, do [them] before all — for example tefillin and tzitzit and Torah study (ת"ת), for the envy of scribes increases wisdom. And [do] commandments — and whatever you can do of commandments, do for the sake of Heaven, as it is said "If you are righteous, you are righteous for yourself" [cf. Job 35:7; Prov. 9:12]. And every commandment that has no one to occupy himself with it, occupy yourself with it.

And set the love of your Creator in your heart and the fear of your Rock on your face; and be quick to do the commandments with joy. And do not speak idle words — in any place, and all the more in the synagogue, where the Shekhinah is opposite you; sit in awe before Him and direct your heart to give thanks to Him.

It is not enough that you refrain from transgressions about which there is shame before people for those who do them, even if no man saw — because he fears lest people know and he be ashamed. Rather, all the transgressions that others (אחרים) do and you do not do — your reward is double. For every man may look at the face of the king and at the face of a woman: certainly it is a commandment to see the face of the king, for "your eyes shall behold the king in his beauty" (Isa. 33:17); but women it is forbidden to look at, as we say in the first chapter of [tractate] Avodah Zarah, that it is forbidden to look even at an unmarried woman, all the more a married woman. If you restrain your spirit and do not look at the faces of women, your reward is double and redoubled.

And know that whoever multiplies words brings himself to sin. And reckon the loss [incurred by] a commandment against its reward. And let all your deeds be for the sake of Heaven. "And it is good that you take hold of this" (Eccl. 7:18) — more than they — to take care. And if you do so, "happy are you in this world, and it will be well with you" in the world to come (cf. Ps. 128:2). "My help is from the LORD, maker of heaven and earth" (Ps. 121:2).

THE SECRET [large initial] of the LORD is for those who fear Him (Ps. 25:14): this is the secret of the Work of Creation. Rabbi Isaac said: [The Torah] need not have begun except from "This month shall be for you" (Exod. 12:2). And why did it open with "In the beginning" (Bereshit)? Because it is said: "The power of His

מדרכיו יוכל לשבח עצמו שנאמ'

וא"זה תם עמו כי שמרתי דרכי ה' נאם הגבר הוקם על וכן במה הארכת ימים והגיד להם במה האריך כדי שיעשה גם

הם וכל המצות עשה בסתר והצנע לכת עם אלהיך ואם תעשה כדי שילמדו ממך עשה בפני הכל כגון תפילין וציצית ות"ת

שקנאת סופרים תרבה חכמה ומצות וכל מה שתוכל לעשו' מצות עשה לשם שמים שנ' אם צדקת צדקת לך וכל מצוה שאין

לה עוסקים עסוק בה ושים אהבת בוראיך בלבך ויראת צורך על פניך והוי זריז לעשות המצות בשמחה ואל תדבר דברים

בטלים · בכל מקום וכ"ש בבית הכנסת ששכינה כנגדך שב במורא לפניו וכוון לבך להודות לו · לא די שתמנע עבירות

שיש בושה לפני הבריות על העושים אותם אף אם אדם לא ראה כי יראה פן יודע בני אדם ויתבייש · אלא כל עבירות

מה שאח"ים עושים ואינך עושה שכרך כפול כי כל אדם יסתכל בפני המלך ובפני אשה בודאי מצוה לראות פני המלך כי

מלך ביפיו תחזנה עיניך אבל נשים אסור לראות כדאמרינן בפ"ק ע"ז שאסור לראות אפילו פנויה כ"ש אשת איש אם תעצור

רוחך ולא תראה בפני הנשים שכרך כפל ומכופל ודע שכל המרבה דברים מביאו לידי חטא והוי מחשב הפסד מצוה כנגד

שכרה וכל מעשיך יהיו לשם שמים וטוב אשר תאחז בזה יותר מהם להזהר ואם אתה עושה כן אשריך בעולם הזה וטוב לך

לעולם הבא · עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ :

סוד [large initial] ה' ליראיו זה סוד מעשה בראשית אמר ר' יצחק לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מן החודש הזה לכם

ולמה פתח בבראשית משום שנאמר כח מעשיו הגיד לעמו וכל זה עשה למען ירעו ויבינו וישכילו את מעשיו

הגדולים והנוראים ויעידו כי אין כמוהו ואין זולתו ואני אכתוב הספר הנקרא סוד להודיע גבורתו של בורא עולם ואשרי

works He told to His people" (Ps. 111:6). And all this He did so that they might know and understand and comprehend His great and awesome works, and bear witness that there is none like Him and none beside Him.

And I will write the book which is called "Secret" (סוד), to make known the might of the Creator of the world. And happy is the one who knows — for everyone who knows His mystery and fears the LORD is assured that he is a son of the world to come. And I will write for you by heart [unclear: על פה] the gates — all that is above; and he will know the unity of the Glory. And set your heart on His awe and bow down to Him, for He is One and there is no second to Him, blessed be He.

ALEF [large initial]: this is the Holy One, blessed be He, and He is first and last, and He is King over all the world, and there is none like Him. For just as the alef is the head of the letters, so the Holy One, blessed be He, is head of all the angels.

The alef is "one" (אחד), which is a small number, for there is none less than it; ribbo (רבוא, ten thousand) is a large number. Alef at the head of the word: אחד; alef at the end of the word: רבוא. And from אחד He said חד, and from רבוא, רבו — as it is written in Ezekiel "and one (אחד) spoke to one" [unclear: printed ודבר אחד אל אחד; cf. Ezek. 33:30 חד את אחד], and in Daniel it is written "and ten thousand times ten thousand (ורבו רבוון) stood before Him" (Dan. 7:10). So the alef falls away that is at the head of the count of one, so that it says חד; and the alef at the end of רבוא falls away, so that it says רבו. And He made known to the sons of man that He is One and there is no second to Him, and He is first and He is last — like alef, which is at the head of the count and at the end of the count.

And further: alef is at the head of a-b-g-d, and alef at the end of ת-ש-ר-ק צ-פ-ע-ס [i.e. its value 1 = 1000 counted back]; and its name is read with three letters, that is,

היודע שכל מי שיודע רזו וירא ה' מובטח לו שהוא בן העולם הבא ואכתוב לך על פה השערים כל מה שיש למעלה וידע

יחוד הכבוד ותן לבבך על מוראו ותשתחו לו כי הוא אחד ואין שני לו ברוך הוא :

אלף [large initial] זה הקב"ה והוא ראשון ואחרון והוא מלך על כל העולם ואין דומה לו כי כשם שהאלף ראש אותיות

כן הקב"ה ראש לכל המלאכים : האל"ף הוא אחד שהוא חשבון מועט שאין פחות ממנו רבוא הוא

חשבון גדול אל"ף בראש התיבה אחד ואל"ף בסוף התיבה רבוא ואמר מאחר חד ומרבוא רבו דכתיב

ביחזקאל ודבר אחד אל אחד ובדניאל כתיב ורבו רבוון קדמוהי יקומון הרי נופל האל"ף שהיא בראש המנוי אחד שיאמר

חד רבו ויפל א' שבסוף רבוא שיאמר רבו והודיע לבני האדם שהוא אחד ואין שני לו והוא ראשון והוא אחרון כאל"ף שהוא

בראש החשבון ובסוף החשבון ועוד א' בראש א' ב' ג' ד' וא' בסוף תשר"ק צפע"ס וקריאתו בג' אותיות דהיינו אל"ף :

וא' באותיות הגרון · למ"ד באותיות ראש הלשון ובאמצע החיך : פ' באותיות השפתים הרי אל"ף בראש בית הבליעה הוא

הגרון והוא באמצע החיך וכל לשון והוא סוף השפתים קריאתה : להודיעך שהוא אחד ראשון ואמצעי אחרון ואחרון אל"ף

הופכת פניה משאר אותיות לומר לך האחד בעולמו כשברא העולם הפך פניו מן העולם שנאמר וירא אין ולא יתבונן לפי

שצפה בחרבן הבית ואמר אין לי הניה בעולמי אסתיר פני ממנו תדע שבתחלת בריאת העולם רמז חורבן הבית כי ב' של

בראשית גדולה לומר ב' ראשית זה בית המקדש שכתוב בו מרום מראשון מקום מקדשנו : ופתח והארץ היתה תוה"ו וב"הו

תיבת אמצעי' בגימטרי' ת"י לרמוז לבית ראשון שיעמוד ת"י שנה היתה בגמטרי' ת"ך לרמוז בית שני עמוד ת"ך תהו ובהו ת"ל

לרמוז על שני מקדשות ששניהם עמדו ת"ל דהיינו ת"י תך זהו ושכנתי בתוכם ושכן ת"י גם

אל"ף: and א׳ is among the letters of the throat; למ"ד among the letters of the tip of the tongue and in the middle of the palate; פ׳ among the letters of the lips. Thus alef [is] at the head of the swallowing-passage, that is the throat; and it is in the middle of the palate and all the tongue; and its pronunciation ends at the lips — to make known to you that He is One: first and middle and last.

And the alef turns its face away from the other letters, to tell you that the One of His world, when He created the world, turned His face away from the world, as it is said "and He saw that there was none, and he will not consider" [unclear]. Because He foresaw the destruction of the Temple, and said: "I have no satisfaction in My world; I will hide My face from it." Know it: for at the beginning of the creation of the world He hinted at the destruction of the Temple; for the ב׳ of Bereshit is large, to say: ב׳ ראשית — this is the Temple, of which it is written "a throne of glory, on high from the first (מראשון), is the place of our sanctuary" (Jer. 17:12).

And He opened [with] "and the earth was tohu and bohu" (Gen. 1:2). The middle word [היתה, "was"] [unclear: printed בגימטרי׳ ת"י] hints at the First Temple, which stood 410 years; היתה in gematria is 420 [printed ת"ך], hinting at the Second Temple, which stood 420; tohu and bohu — 830 (ת"ל) [printed], hinting at the two Temples, both of which stood 830 — that is, 410 [and] 420. This is "and I will dwell (ושכנתי) in their midst" (Exod. 25:8): ושכן is 410 [unclear: printed ושכן ת"י גם ושכנתי אותיות ושני ת"ך]. In several places the destruction of the Temple is hinted at.

And now, with ב׳ ראשית, to make known that at the beginning of the world the destruction of the Temple was mentioned — that all He created will be destroyed, "and the LORD alone will be exalted" (Isa. 2:11). [unclear: printed ב׳ גב׳] is an expression of "house" (בית). And He created everything [as] two, for everything has

ושכנתי אותיות ושני ת"ך בכמה

מקומות נרמז חורבן הבית ועתה בב׳ ראשית להודיע שבתחילת העולם נזכר חורבן בית שכל מה שברא יחרב ונשגב ה׳

לבדו גב׳ לשון בית והכל ברא ב׳ כי לכל יש זיווג שני עולמים שמים וארץ הרים וגבעות ימים ויאורים גהינם וגן עדן לויתן

נחש בריח חמה ולבנה זכר ונקבה רשעים וצדיקים ולאדם שני עינים שני אזנים שני נחירים פה ולשון שני ידים שני רגלים

צלעות מכאן ומכאן והאליה נחלק לב׳ שגיד אחד מחלקו להודיעך כי לכל יש זוג לכך פתח בב׳ חוץ ממנו שהוא אחד

במלכותו ברוך הוא : ולכן שם יאמר אלף בראש האותיות וא׳ בראש כנוי אד"ני אבל יוד בראש שם המובחר יה"וה

זהוא הברת אך מלאפום להודיע כי ברא עולמו בעשרה מאמרות מלא הכל ועוד הברת א׳ למעלה נקוד מויו נקוד למטה

א׳ א׳ קמץ ופתח א׳ חטף קמץ א׳ חטף פתח א׳ י׳ שבי"ע למעלה הברת א׳ להודיע שהוא יחיד למעלה מן שבעה הרקיע

והוא מושל בכל (נ"א ולכן שמו אל"ף ושם אהי"ה שהוא התחלה מעשר ספירות מלמעלה למטה ואדני שהוא סוף עשר

ספירות התחלתן באל"ף וא׳ היא ראש לכל אותיות וסוף אותיות תשר"ק כחומר חותם להראות שכלו אחד שבאלו אותיות

הברת כל השמות הקדושות ומה שי"וד בראש שם המובחר יהו"ה כי לא יוכל לכתוב א׳ בלא התחלת יו"ד וגם כל התנועות

והברת אות לא יוכל להיות בלא יו"ד וי"ו שיו"ד חול"ם או מלאפו"ם או חיר"ק או אַ אִי אֶ להודיע שבי"ו נברא עשר

ספירות ועולם אמצעי ועולם תחתית וא׳ בעצמו היא שב"א צר"י פת"ח חיר"ק חול"ם מלאפו"ם חטף פת"ח קו היא פתח

שני [catchword]

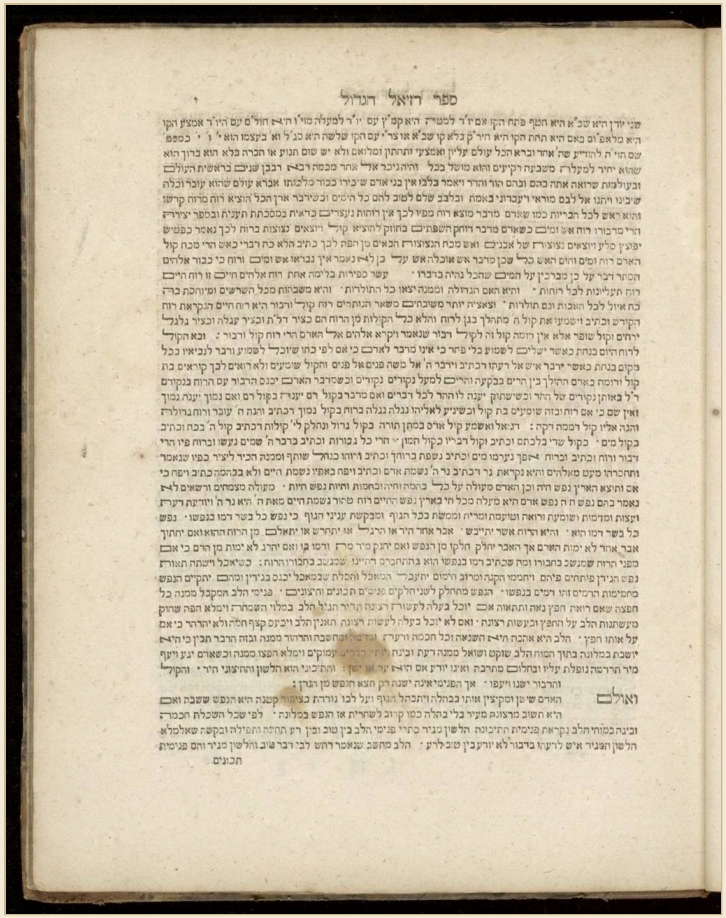
a pair: two worlds; heaven and earth; mountains and hills; seas and rivers; Gehinnom and the Garden of Eden; Leviathan the slant serpent [and the twisting serpent]; sun and moon; male and female; wicked and righteous. And for man: two eyes, two ears, two nostrils, mouth and tongue, two hands, two feet, ribs on this side and that; and the fat-tail is divided into two, for one sinew divides it — to let you know that everything has a pair. Therefore He opened with ב׳ — apart from Him, for He is One in His kingdom, blessed be He.

And therefore the name is said [to be] alef, at the head of the letters; and א׳ at the head of the epithet Adonai (אד״נ׳); but yod at the head of the choice Name י״ה׳וה. And this [unclear: printed זהוא] is the vowel-sound "ah", [and] melo-pum (מלאפום, i.e. shuruq/vav), to make known that He created His world with ten utterances, full of everything. And further, the vowel of א׳ [with a point] above; [of] vav, a point below. א׳ with qamets, and א׳ with pataḥ; א׳ with ḥataf-qamets; א׳ with ḥataf-pataḥ; א׳ [with] י׳. The seventh [unclear: שבי״ע] — above, the sound of א׳, to make known that He is Unique above the seven firmaments, and He rules over all.

(Another version: and therefore His name is Alef, and the name Ehyeh (אהי״ה), which is the beginning of the ten Sefirot from above to below, and Adonai, which is the end of the ten Sefirot — they begin with alef. And א׳ is head of all the letters, and the end of the letters is תשר״ק, like clay of a seal, to show that it is all one; for in these letters is the sound of all the holy names.)

And that yod is at the head of the choice Name י״הו״ה: because one cannot write א׳ without the beginning of a yod; and also all the vowel-movements and the sound of a letter cannot be without yod and vav: for yod [is] ḥolam, or melo-pum, or ḥiriq — or "a", "i", "u" [printed אַ אִ אֻ] — to make known that with י״ו were created the

	ten Sefirot, and the middle world, and the lower world. And א' itself is shva, tsere, pataḥ, ḥiriq, ḥolam, melo-pum, ḥataf-pataḥ; [the] line [under it] is pataḥ... [Catchword] two (שני)

full scan image · full-res original (spread)

▼ **Hebrew transcription (read from scan)**

[header] ספר רזיאל הגדול · [folio] י

שני יורדן היא שב"א היא חטף פתח הקו אם יו"ד למטה היא קמ"ץ עם יו"ד למעלה מו"י היא חול"ם עם היו"ד אמצע הקו

היא מלאפ"ום באם היא תחת הקו היא חיר"ק בלא קו שב"א או צר"י עם הקו שלשה הי"א סג"ל וא' בעצמו הוא י' ו' י' כמספ'

שם הוי"ה להודיע שה' אחד ובורא הכל עולם עליון ואמצעי ותחתון ומלואם ולא יש שום

verified against scan — AI-assisted draft

AI-assisted draft translation, not a scholarly edition. Literal. Uncertain readings are marked [unclear]; apparent misprints [sic].

[Header] Book of Raziel the Great · [folio] (10) י

[continuing from the catchword "two" (שני) on p26:] two descend [unclear: printed יורדן] — it is shva; it is ḥataf-pataḥ, the line; if yod is below, it is qamets; with yod above — מו"י — it is ḥolam; with the yod in the middle of the line it is melo-pum; if it is under the line it is ḥiriq; without a line, shva or tsere; with the line, three — it is segol. And א׳ in itself is י׳ ו׳ י [i.e. yod–vav–yod], like the number of the Name HVYH (26 ,הוי"ה), to make known that the LORD is One and created everything — the upper, middle and lower world and their fullness; and there is no vowel-movement or sound without Him, blessed be He, for He is Unique above the seven firmaments and He rules over all.

And it was recognized [unclear: printed והיה ניכר אל׳ אחד מכמה רבא רבבן] — one God out of many myriads of myriads — years at the beginning of the world, and in the worlds that you see, in them and with them splendor and majesty. And He said in His heart: there are no human beings who recognize the glory of His kingdom; I will create a world that passes away and comes to an end, so that they may understand and lay to heart My awe and serve Me in truth and with a whole heart, for their good all the days.

And when He created the earth, He brought forth everything — a spirit (רוח) from the spirit of His holiness, and it is the head of all creatures. Just as a man speaking brings forth breath (רוח) from his mouth — therefore there is no spirit [unclear:

תנוע או הברה בלא הוא ברוך הוא

שהוא יחיד למעלה משבעה רקיעים והוא מושל בכל והיה ניכר אל' אחד מכמה רבא רבבן שנים בראשית העולם

ובעולמות שרואה אתה בהם ובהם הוד והדר ויאמר בלבו אין בני אדם שיכירו כבוד מלכותו אברא עולם שהוא עובר וכלה

שיבינו ויתנו אל לבם מוראי ויעברוני באמת ובלבב שלם לטוב להם כל הימים וכשיברא ארץ הכל הוציא רוח מרוח קדשו

והוא ראש לכל הבריות כמו שאדם מדבר מוצא רוח מפיו לכך אין רוח אין רוחות נעצרים כדאית במסכתת תענית ובספר יצירה

הרי מדבורו רוח אש ומים כשאדם מדבר דוחק השפתים בחוזק להוציא קול ויוצאים נצוצות ברוח לכך נאמר כפטיש

יפוצץ סלע ויוצאים נצוצות של אבנים ואש מכה הנצוצות הבאים מן הפה לכך כתיב הלא כה דברי כאש הרי מכה קול

הארם רוח ומים והום האש כל שכן מדבר אש אוכלה אש על כן לא נאמר אין נבראו אש ומים ורוח כי כבוד אלהים

הסתר דבר על כן מברכין על המים שהכל נהיה בדברו · עשר ספירות בלימה אחת רוח אלהים חיים זו רוח חיים

רוח תעליונות לכל רוחות · והיא האם הגדולה וממנה יצאו כל התולדות · והיא משבחות מכל השרשים ומיוחסת כה

כח איול לכל האבות וגם תולדות · וצאציה יותר משובחים משאר הנותרים רוח קול ודבור היא רוח חיים הנקראת רוח

הקודש וכתיב וישמעו את קול ה' מתהלך בגן לרוח והלא כל הקולות מן הרוח הם כציר דל"ת וכציר עגלה וכציר גלגל

ירחים וקול שופר אלא אין דומה קול זה לקול דבור שנאמר ויקרא אלהים אל האדם הרי רוח קול ודבור · ובא הקול

לרוח היום בנחת כאשר ישלים לשמוע בלי פחד כי אינו מדבר לאדם כי אם לפי כחו שיוכל לשמוע ודבר לנביאיו בכל

מקום בנחת כאשר ידבר איש אל רעהו דכתיב וידבר ה' אל משה פנים אל פנים והקול

printed אין רוח אין רוחות נעצרים], the winds are not held back, as is found in tractate Ta'anit and in Sefer Yetsirah.

Thus from His speech: spirit, fire and water. When a man speaks he presses the lips hard to bring out a sound, and sparks go out with the breath; therefore it is said "like a hammer that shatters the rock" (Jer. 23:29), and sparks of stones go out, and fire strikes the sparks that come from the mouth. Therefore it is written "Is not My word like fire?" (Jer. 23:29). Thus the voice of a man strikes [unclear: printed הארם רוח ומים והום האש] — spirit and water and the heat of fire; all the more He who speaks, a consuming fire (Deut. 4:24). Therefore it is not said how fire, water and spirit were created, for "it is the glory of God to conceal a matter" (Prov. 25:2). Therefore we bless over water "that all came into being by His word."

Ten Sefirot belimah: one — the spirit of the living God (רוח אלהים חיים); this is the spirit of life, the uppermost spirit of all spirits. And it is the great Mother, and from her came forth all the generations; and she is praised above all the roots and has lineage [unclear: printed ומיוחסת כה כח איול] — strength [Aram.? איול] — for all the fathers and also the generations; and her offspring are more praised than the rest that remain: spirit, voice and speech. It is the spirit of life which is called the Holy Spirit (רוח הקודש).

And it is written "And they heard the voice of the LORD God walking in the garden in the wind (לרוח) of the day" (Gen. 3:8). But are not all sounds from the wind — like the hinge of a door, and the axle of a wagon, and the axle of a millstone wheel, and the sound of a shofar? But this voice is not like the voice of speech, as it is said "And the LORD God called to the man" (Gen. 3:9): thus spirit, voice and speech. And the voice came "in the wind of the day" gently, so that he could hear completely [unclear: printed ישלים] without fear; for He speaks to man only

according to his strength, what he can hear. And He spoke to His prophets in every place gently, "as a man speaks to his fellow", as it is written "And the LORD spoke to Moses face to face" (Exod. 33:11).

And the voice is heard but not seen; therefore it is called bat kol (בת קול). And it is like a man walking among mountains in a valley, and the mountains above are pitted with holes upon holes [נקורים]; and when the man speaks, the speech enters with the wind into the holes — that is to say, those holes of the mountain — and when he is silent the mountain answers him all the words: if he speaks in a loud voice it answers in a loud voice, and if low it answers low; and there is nothing there but wind. And in this way they hear a bat kol. And when it came to Elijah, it was revealed in wind, in a low voice, as it is written "and behold the LORD passing by, and a great wind ... and after it a still small voice (קול דממה דקה)" (1 Kgs 19:11–12).

Daniel: "And I heard the voice of a man" (Dan. 8:16). At the giving of the Torah [it was] "a great voice" (Deut. 5:19), and it was divided into ten voices, as it is written "the voice of the LORD in power" (Ps. 29:4), and it is written "like the sound of waters, like the voice of Shaddai when they go" (Ezek. 1:24), and it is written "and the sound of his words like the sound of a multitude" (Dan. 10:6) — thus all the powers. And it is written "By the word of the LORD the heavens were made, and by the breath of His mouth" (Ps. 33:6): thus speech and spirit. And it is written "and with the blast of Your nostrils the waters were piled up" (Exod. 15:8), and it is written "You blew with Your wind" (Exod. 15:10), and it is written "and His breath like an overflowing stream" (Isa. 30:28).

And from it He gave recognition [unclear: printed הכיר] to the creature of His hands, as it is said "and You made him a little lower than God (אלהים)" (Ps. 8:6).

שומעים ולא רואים לכך קוראים בת
קול ודומה כאדם ההולך בין הרים בבקעה והרים למעל נקורים נקורים וכשמדבר האדם יכנס הדבור עם הרוח בנקודים
ר"ל באותן נקורים של ההר וכשישתוק יענה לו ההר לכל דברים ואם מדבר בקול רם יענה בקול רם ואם נמוך יענה נמוך
ואין שם כי אם רוח וכזה שומעים בת קול וכשיגיע לאליהו נגלה נגלה ברוח בקול נמוך דכתיב והנה ה' עובר ורוח גדולה
והנה אליו קול דממה דקה : דניאל ואשמע קול אדם במתן תורה בקול גדול ונחלק לי' קולות דכתיב קול ה' בכח וכתיב
בקול מים · כקול שדי בלכתם וכתיב וקול דבריו כקול המון · הרי כל גבורות וכתיב בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו הרי
דבור ורוח וכתיב וברוח אפך נערמו מים וכתיב נשפת ברוחך וכתיב ורוחו כנחל שוטף וממנה הכיר ליציר כפיו שנאמר
ותחסרהו מעט מאלהים והיא נקראת נר דכתיב נר ה' נשמת אדם וכתיב ויפח באפיו נשמת חיים ולא בבהמה כתיב ויפח כי
אם ותוצא הארץ נפש חיה וכן האדם מעולה על כל בהמה וחיה ובהמות וחיות נפש חיות · מעולה מצמחים ורשאים לא
נאמר בהם נפש ח"ה נפש אדם היא מעלה מכל חי בארץ נפש החיים רוח טהור נשמת חיים מאת ה' היא נר ה' ויודעת דעת
ועצות ומזימות ושומעת ורואה וטועמת ומריחה וממששת בכל הגוף ומבקשת עניני הגוף כי נפש כל בשר דמו בנפשו · נפש
כל בשר דמו הוא · והיא הרוח אשר יתייבש · אבר אחד היד או הרגל או יתחרש או יתאלם מן הרוח ההוא ואם יתחוך
אבר אחד לא ימות האדם אך האבר יחלק חלקו מן הנפש ואם יחנק מיד מרת ודמו בו ואם יהרג לא ימות מן הדם כי אם
מפני הרוח שמנשב בחבורו ומה שכתיב דמו בנפשו הוא בהתחברם דהיינו שמנשב בחבורו הרוח : כשיאכל וישתה תאות
נפש הגידין פותחים פיהם ויתחמם הקנה ומרוב חימום יתעכל המאכל והפלת שבמאכל יכנס

בגידין ומהם יתקיים הנפש
מחממות הרמים זהו דמים בנפשו · הנפש מתחלק לשני חלקים פנימים תכונים וחיצונים · פנימי הלב המקבל ממנה כל
חפצה שאם רואה חפץ נאה ותתאוה אם יוכל בעלה לעשות רצונה תדיר תגיל הלב במלוי השמחה וימלא הפה שחוק
מעשתנות הלב על החפץ ובעשות רצונה · ואם לא יוכל בעלה לעשות רצונה תאנין הלב ויכעס קצף חמה ולא יהרהר כי אם
על אותו חפץ · הלב היא אהבה היא השנאה וכל חכמה ודעת ומזימה ומחשבה והרהור ממנה ובזה הדבר תבין כי היא
יושבת במלונה בתוך המוח הלב שוקט ושואל ממנה דעת ובינה ויותר דברים עמוקים וימלא חפצו ממנה וכשאדם יגע ויעף
מיד תרדמה נופלת עליו ובחלום מתרבה ואינו יודע אם הוא ער או ישן : והתיכוני הוא הלשון והחיצוני היד · והקול
והדבור ישנו ויעפו · אך הפנימי אינה ישנה רק חצא הנפש מן הגרון :
ואולם [large initial word] האדם שישן ומקיצין אותו בבהלה ויתבהל הגוף ועל לבו נודרת כציפור קטנה היא הנפש ששבה ואם
היא תשוב מרצונה מעיר בלי בבהלה כמו קרוב לשחרית אז הנפש במלונה · לפי שכל השכלת חכמה
וביגה במוחי הלב נקראת פנימית התיכונה הלשון מגיד סתרי פנימי הלב בין טוב ובין רע תחינה ותפילה ובקשה שאלמלא
הלשון המגיד איש לרעהו בדבור לא יודע בין טוב לרע · הלב מחשב שנאמר רחש לבי דבר טוב והלשון מגיד והם פנימית
תכונים
[no catchword visible]

And it is called a lamp (נר), as it is written "The soul of man is the lamp of the LORD" (Prov. 20:27), and it is written "and He breathed into his nostrils the breath of life" (Gen. 2:7). But of the beast "and He breathed" is not written, only "Let the earth bring forth living soul (נפש חיה)" (Gen. 1:24). So too man is superior to every beast and animal; and beasts and animals [have] living soul, superior to plants and grasses, of which "living soul" is not said. The soul of man is above every living thing on earth: the soul of life, a pure spirit, a breath of life from the LORD; it is "the lamp of the LORD", and it knows knowledge and counsels and schemes, and hears and sees and tastes and smells and feels in all the body, and seeks the affairs of the body; "for the soul of all flesh — its blood is in its soul" (cf. Lev. 17:11, 14). "The soul of all flesh is its blood."

And it is the spirit whereby [a limb] dries up: one limb, the hand or the foot, or he becomes deaf or mute — from that spirit. And if one limb is cut off the man does not die, but the limb takes its share of the soul away. And if he is strangled he dies [printed מרת, sic for מת] at once, with his blood in him; and if he is killed, he does not die from the blood but because of the spirit that blows in its joining. And what is written "its blood is in its soul" is when they are joined, that is, the spirit blows in its joining.

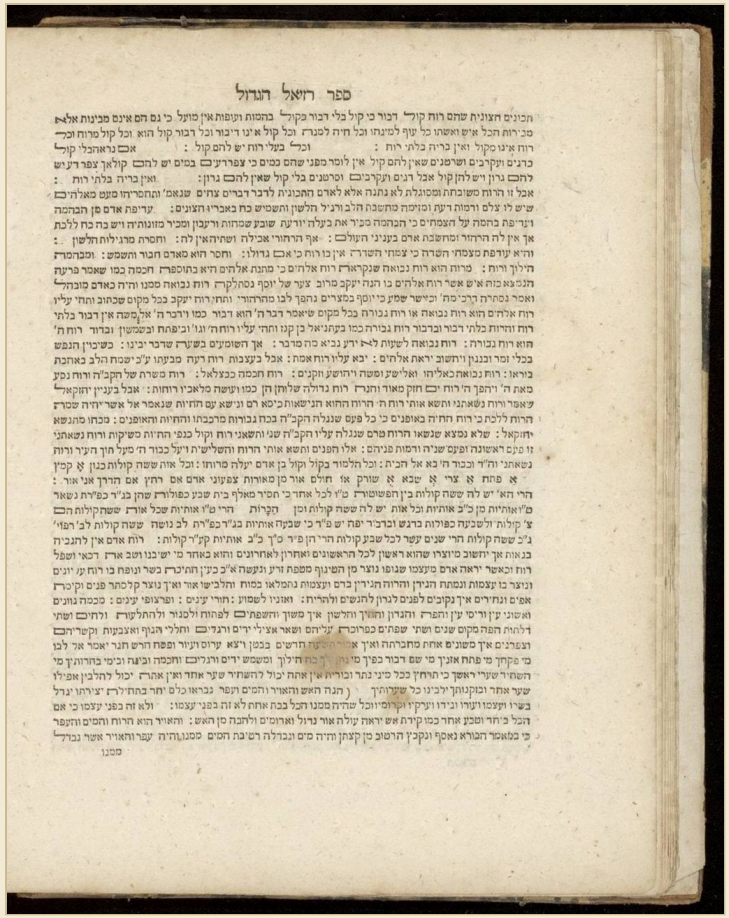
When he eats and drinks [his] desire, the sinews of the soul [נפש הגידין] open their mouths and the windpipe [קנה] grows warm, and from much heat the food is digested, and the residue [unclear: printed והפלת] in the food enters the sinews, and from them the soul is sustained; they warm the blood [printed הרמים, sic for הדמים] — this is "blood in his soul."

The soul is divided into two parts: inner — [the] middle [ones] [unclear: תכונים] — and outer. The inner is the heart, which receives from it all its desire: for if it sees

a pleasant thing and desires it, if its owner can do its will, the heart rejoices continually in fullness of joy, and the mouth is filled with laughter from the thoughts of the heart about the thing, and in doing its will. And if its owner cannot do its will, the heart mourns and is angry, wrath and fury, and thinks of nothing but that thing. The heart is love, it is hatred; and all wisdom and knowledge and scheming and thought and reflection [come] from it. And by this matter you will understand that it dwells in its lodging within the brain [unclear: printed המוח הלב]; the heart is quiet and asks of it knowledge and understanding and more, deep matters, and fulfils its desire from it. And when a man is weary and faint, at once sleep falls upon him, and in a dream it increases, and he does not know whether he is awake or asleep. And the middle one is the tongue, and the outer the hand. And voice and speech sleep and are weary; but the inner does not sleep — only half the soul [goes out] from the throat [unclear].

AND YET [ואולם, large initial word]: a man who is asleep and is woken suddenly, and the body is startled, and over his heart flutters like a small bird — that is the soul which has returned. And if it returns of its own will, he wakes without alarm, as near dawn; then the soul is in its lodging. For all comprehension of wisdom and understanding in the brain of the heart is called inner; the middle is the tongue, which tells the secrets of the inner heart, whether good or bad — supplication and prayer and request. For were it not for the tongue that tells a man to his fellow in speech, he would not know between good and bad. The heart thinks, as it is said "My heart overflows with a good matter" (Ps. 45:2), and the tongue tells; and they are inner [and] middle [printed פנימית תכונים].

[No catchword visible at the foot of this page.]

full scan image · full-res original (spread)

▼ **Hebrew transcription (read from scan)**

[header] ספר רזיאל הגדול

תכונים חצונית שהם רוח קול דבור כי קול בלי דבור כקול בהמות ועופות אין מועל כי גם הם אינם מבינות אלא

מכירות הכל איש ואשתו כל עוף למינהו וכל חיה למנה וכל קול אינו דיבור וכל דבור קול הוא וכל קול מרוח וכל

רוח אינו מקול ואין בריה בלתי רוח : וכל בעלי רוח יש להם קול : אם נראה בלי קול

verified against scan — AI-assisted draft

AI-assisted draft translation, not a scholarly edition. Literal. Uncertain readings are marked [unclear]; apparent misprints [sic].

[Header] Book of Raziel the Great

[continuing from p25 "inner, middle":] ...[the] outer, which are spirit, voice, speech. For voice without speech is like the voice of beasts and birds — it is of no use; for they too do not understand, but they recognize everything: a male and his mate, every bird after its kind, every beast after its kind. And every voice is not speech, but every speech is voice; and every voice is from spirit (רוח, wind/breath), but not every spirit is from voice; and there is no creature without spirit. And all who have spirit have a voice. If [some] appear to be without voice — like fish and scorpions and crabs, which have no voice — one cannot say it is because they are in water, for frogs are in water and they have a voice: here [unclear: printed קולאן] the frog has a throat and has a voice; but fish, scorpions and crabs are without voice because they have no throat. And there is no creature without spirit.

But this spirit, praised and treasured, was given only to man — the middle [faculty] to speak clear words, as it is said "and You made him a little lower than God" (Ps. 8:6) — for he has an image, and likeness [printed ורמות, for ודמות], knowledge and scheming, the thought of the heart, and the habit of the tongue, and the use of strength in his outer limbs.

The superiority of man over the beast, and the superiority of the beast over plants: for the beast recognizes its owner, knows satiety, joys and hunger, recognizes its food, and has the power to walk; but it has no reflection and human thought about

כדגים ועקרבים ושרטנים שאין להם קול אין לומר מפני שהם במים כי צפרדעים במים יש להם קולאן צפרדע יש

להם גרון ויש להן קול אבל דגים ועקרבים וסרטנים בלי קול שאין להם גרון : ואין בריה בלתי רוח :

אבל זו הרוח משובחת ומסוגלת לא נתנה אלא לאדם התכונית לדבר דברים צחים שנאמ' ותחסריהו מעט מאלהים

שיש לו צלם ורמות דעת ומזימה מחשבת הלב ורגיל הלשון ותשמיש כח באבריו חצונים : עדיפת אדם מן הבהמה

ועדיפת בהמה על הצמחים כי הבהמה מכיר את בעלה יודעת שובע שמחות ורעבון ומכיר מזונותיה ויש בה כח ללכת

אך אין לה הרהור ומחשבת אדם בעניני העולם : אף הרהורי אכילה ושתיה אין לה : ותסרת מרגילות הלשון :

והיא עודפת מצמחי השדה כי צמחי השדה אין בו רוח כי אם גדולו : וחסר הוא מאדם חבור ותשמש : ומבהמה

הילוך ורוח : מרוח הוא רוח נבואה שנקראת רוח אלהים כי מתנת אלהים היא בתוספת חכמה כמו שאמר פרעה

הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו הנה יעקב מרוב צער של יוסף נסתלקה רוח נבואה ממנו והיה כאדם מובהל

ואמר נסתרה דרכי מה' וכאשר שמע כי יוסף במצרים נהפך לבו מהרהורי ותחי רוח יעקב בכל מקום שכתוב ותהי עליו

רוח אלהים הוא רוח נבואה או רוח גבורה בכל מקום שיאמר דבר ה' הוא דבור כמו וידבר ה' אל משה אין דבור בלתי

רוח זהרות בלתי דבור ובדבור רוח גבורה כמו בעתניאל בן קנז ותהי עליו רוח ה' וגו' וביפתח ובשמשון ובדוד רוח ה'

הוא רוח גבורה : רוח נבואה לשעות לא ידע נביא מה מדבר : אך השומעים בשעה שדבר יבינו : כשיכוין הנפש

בכלי זמר ובנגון ויתשוב יראת אלהים : יבא עליו רוח אמת : אבל בעצבות רוח רעה מבעתו ע"כ ישמח הלב באהבת

the affairs of the world, nor even thoughts of eating and drinking; and it lacks the habits of the tongue. And it surpasses the plants of the field, for the plants of the field have no spirit but only their growth; and [the plant] lacks, compared with man, joining and use [unclear: חבור ותשמש], and compared with the beast, walking and spirit.

From spirit is the spirit of prophecy, which is called "the spirit of God" (רוח אלהים), for it is a gift of God with added wisdom, as Pharaoh said: "Can we find such a one as this, a man in whom is the spirit of God?" (Gen. 41:38). Behold Jacob: from much grief over Joseph the spirit of prophecy departed from him, and he was like a man bewildered, and said "my way is hidden from the LORD" [cf. Isa. 40:27]; and when he heard that Joseph was in Egypt his heart turned from its thoughts, "and the spirit of Jacob revived" (Gen. 45:27). Everywhere it is written "and the spirit of God was upon him", it is the spirit of prophecy or the spirit of might. Everywhere it says "the word of the LORD", it is speech, as in "And the LORD spoke to Moses." There is no speech without spirit; [there is] spirit [unclear: printed זהרות] without speech; and in speech, the spirit of might, as with Othniel son of Kenaz, "and the spirit of the LORD was upon him" (Judg. 3:10), and with Jephthah and with Samson and with David: "the spirit of the LORD" is the spirit of might.

The spirit of prophecy, at times the prophet does not know what he is saying; but the hearers understand at the time he speaks. When the soul directs itself with musical instruments and melody and turns [printed ויתשוב] to the fear of God, the spirit of truth comes upon him; but in sadness an evil spirit terrifies him. Therefore let the heart rejoice in the love of its Creator.

The spirit of prophecy: as with Elijah and Elisha and Moses and Joshua and the elders. The spirit of wisdom: as with Bezalel. The ministering spirit of the Holy

בוראו : רוח נבואה כאליהו ואלישע ומשה ויהושע וזקנים : רוח חכמה כבצלאל : רוח משרת של הקב"ה ורוח נסע

מאת ה' ויהפך ה' רוח ים חזק מאוד והנה רוח גדולה שלותן הן כמו ועושה מלאכיו רוחות : אבל בעניין יחזקאל

עאפר ורוח נשאתני ותשא אותי רוח ה' הרוח ההוא הנישאות כיסא רם וניש"א עם החיות שנאמר אל אשר יהיה שמה

הרוח ללכת כי רוח החיה באופנים כי כל פעם שנגלה הקב"ה בכח גבורות מרכבתו והחיות והאופנים : מכחו מתנשא

יחזקאל : שלא נמצא שנשאו הרות טרם שנגלה עליו הקב"ה שני ותשאני רוח וקול כנפי החיות משיקות ורוח נשאתני

זו פעם ראשונה ופעם שניה ודמות פניהם : אלו הפנים ותשא אותי הרוח והשלישית ויעל כבוד ה' מעל תוך העיר ורוח

נשאתני וה"ר וכבוד ה' בא אל הבית : וכל הלמוד בקול וקול בן אדם יעלה מרוחו : וכל אות ששה קולות כגון אָ קמץ

אַ פתח אֵ צרי אִ שבא אֻ שורק או חולם אור מן מאורות צפעוני אדם אם רחץ אם הדרך אני אור :

הרי הא' יש לה ששה קולות בין הפשוטות ט"ו לכל אחד כי תסיר מאלף בית שבע כפולות שהן בג"ד כפ"רת נשאר

ט"ו אותיות מן כ"ב אותיות וכל אות יש לה ששה קולות ומן הברות הרי ט"ו אותיות שכל אות ששה קולות הם

צ' קולות ולשבעה כפולות בדגש וברב"ר יפה יש פ"ר כי שבעה אותיות בג"ד כפ"רת לב נושה ששה קולות לב' רפוי'

ג"כ ששה קולות הרי שנים עשר לכל שבע קולות הרי הן פ"ר ס"ך כ"ב אותיות קע"ר קולות : רוח אדם אין להגביה

בגאות אך יחשוב מיוצרו שהוא ראשון לכל הראשונים ואחרון לאחרונים והוא כאחד מי ישיבנו ושב ארת דכאי ושפל

רוח וכאשר יראה אדם מעצמו שגופו נוצר מן הטינוף מטפת זרע ונעשה א"כ כעין התיכרת בשר ונופח בו רוח ע' יונים

One, blessed be He, and a wind that set out from the LORD; "and the LORD turned a very strong west wind" (Exod. 10:19); "and behold a great wind" — these are His messengers [printed שלותן, sic for שלוחיו?], as "who makes His angels winds (רוחות)" (Ps. 104:4).

But in the matter of Ezekiel: "and the spirit lifted me up" (Ezek. 3:12–14), "and the spirit of the LORD carried me" — that spirit is the bearers of the high throne [unclear: printed הנישאות כיסא רם וניש"א], and is carried with the Ḥayyot, as it is said "wherever the spirit was to go, [they went]" (Ezek. 1:20), "for the spirit of the living creature was in the wheels (Ofanim)" (Ezek. 1:21). For every time the Holy One, blessed be He, was revealed in the power of the might of His Chariot, the Ḥayyot and the Ofanim — by His power Ezekiel was lifted. For it is not found that the spirit lifted him before the Holy One, blessed be He, was revealed to him. Second: "then the spirit lifted me, and the sound of the wings of the Ḥayyot touching" (Ezek. 3:12–13) and "the spirit lifted me" — this is the first time and the second time; "and the likeness of their faces" (Ezek. 1:10) — these are the faces. "And the spirit lifted me" — and the third: "and the glory of the LORD went up from the midst of the city" (Ezek. 11:23), "and the spirit lifted me" [unclear: וה"ר], "and the glory of the LORD came into the House" (Ezek. 43:4–5).

And all study is with the voice, and the voice of a man rises from his spirit. And every letter [has] six sounds, for example: אָ qamets, אַ pataḥ, אֵ tsere, אְ shva, אֻ shuruq, or ḥolam — "light" (אור), from "luminaries", "adder" (צפעוני), "man" (אדם), "if he washed" (אם רחץ), "if the way" (אם הדרך), "I [am] light" (אני אור) [unclear: example words as printed].

Thus the א' has six sounds. Among the simple letters, 15 [ט"ו], to each one — for if you remove from the alphabet the seven doubles, which are בג"ד כפר"ת, there

remain 15 letters of the 22 letters; and each letter has six sounds: from [these] sounds, thus 15 letters, each letter six sounds, they are 90 sounds. And for the seven doubles, with dagesh and with rafe, [it] is 84 [פ"ד, printed פ"ר]: for the seven letters בג"ד כפר"ת [printed לב נושה — unclear] have six sounds with dagesh [and] with rafe also six sounds — thus twelve for each of the seven; thus they are 84. [Total] 174 [printed ס"ך? unclear] — 22 letters, 174 [קע"ד, printed קע"ר] sounds. [unclear: the printed numerals do not all agree.]

The spirit of man ought not to lift itself in pride, but let him consider his Maker, who is First of all the first and Last of the last, "and He is One, and who can turn Him back?" (Job 23:13), and dwells with the crushed and lowly of spirit (Isa. 57:15). And when a man sees for himself that his body was formed from filth, from a drop of seed, and was made [unclear: printed א"כ כעין התיכרת בשר] like a piece of flesh, and spirit was breathed into it [unclear: ע' יונים], and bones were formed in it and the sinews stretched, and the sinews saturated with blood, and the bones filled with marrow [printed במות, sic for במח], and clothed with skin [printed אור, for עור]; and how the form of the face was formed, and the stature [printed וקימת]; the nose and nostrils, how they are pierced in front to the throat, to breathe and to smell; and his ears to hear; the sockets of the eyes; and the features of the eyes, of how many colours; and the pupils of the eye and the eyelashes; and the mouth [printed והפרה, sic for והפה], and the throat and the palate and the tongue, how it is drawn out; and the lips to open and close and to swallow [unclear: ולהתלעות]; and the jaws, and the two doors of the mouth, the place of the teeth, and two lips like a curtain over them; and the rest of the joints of hands and feet, and the cavities of the body, and fingers and their knots, and nails — how they differ one from another; and he was imprisoned [printed ואין אסור] nine months in the belly, and came out naked and blind and lame [unclear: ופפח], deaf, crippled. Let him say to his heart: Who opened your eyes? Who opened your ears? Who put speech in your

ונוצר בו עצמות ונמתח הגידין והרוה הגידין ברם ועצמות נתמלאו במות והלבישו אור ואיך נוצר קלסתר פנים וקימת

אפים ונחירים איך נקובים לפנים לגרון להנשים ולהריח : ואזניו לשמוע : חורי עינים : ופרצופי עינים : מכמה גוונים

ואשוני עין וריסי עין והפרה והגרון והחיך והלשון איך משוך והשפתים לפתוח ולסגור ולהתלעות ולחיים ושתי

דלתות הפה מקום שנים ושתי שפתים כפרוכת עליהם ושאר אצילי ידים ורגלים וחללי הגוף ואצבעות וקשריהם

וצפרנים איך משונים אחת מחברתה ואין אסור השעה חדשים בבטן ויצא ערום ועיור ופפח חרש חגר יאמר אל לבו

מי פקחך מי פתח אזניך מי שם דבור בפיך מי נתן לך כח הילוך ומשמש ידים ורגלים וחכמה ובינה וכימי בחרותיך מי

השחיר שערי ראשך כי תרחץ בכל מיני נתר ובורית אין אתה יכול להשחיר שער אחד ואין אתה יכול להלבין אפילו

שער אחד ובזקנותך ילבינו כל שערותיך (הנה האש והאויר והמים ועפר נבראו כלם יחד בתחלת יצירתו יגדל

בשרו ועצמו ועורו וגידו ועורקיו וקרומיו וכל שהיה ממנו הכל בבת אחת לא זה בפני עצמו : ולא זה בפני עצמו כי אם

הכל ביחד וטבע אחד כמו קירת אש יראה עולה אור גדול וארומים ולהבה מן האש : והאויר הוא הרוח והמים והעפר

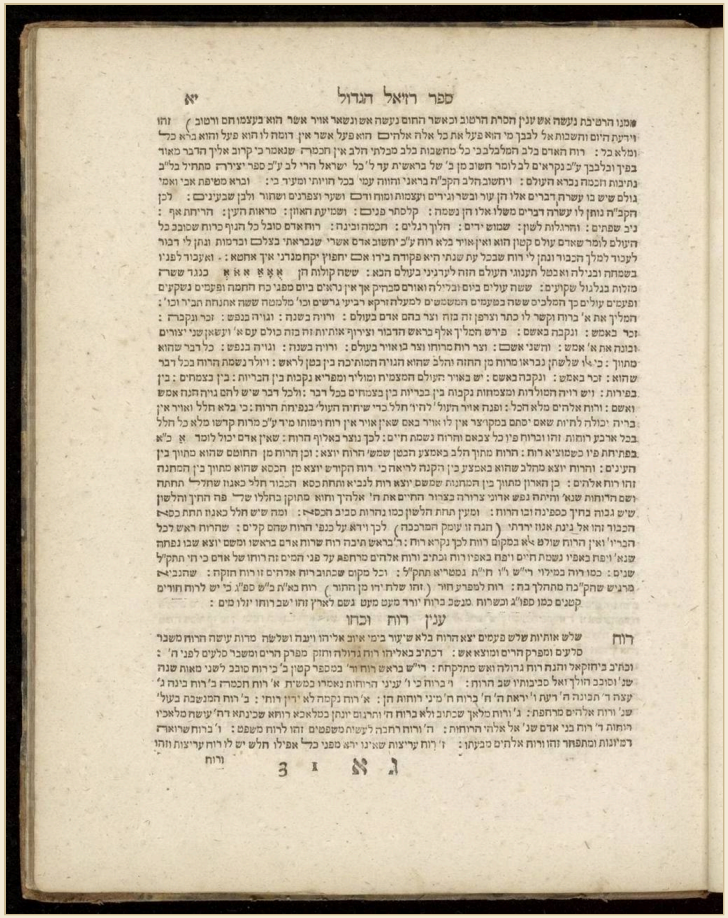
כי במאמר הבורא נאסף ונקבץ הרטוב מן קצתן והיה מים ונבדלה רטיבת המים ממנו והיה עפר והאויר אשר נבדל

ממנו [catchword]

mouth? Who gave you power of walking and the use of hands and feet, and wisdom and understanding? And in the days of your youth, who blackened the hairs of your head? For if you wash with every kind of natron and soap, you cannot blacken one hair, and you cannot whiten even one hair; and in your old age all your hairs will whiten.

(Behold, fire and air and water and earth were all created together at the beginning of his formation. His flesh and his bone and his skin and his sinew and his veins and his membranes and all that was of him grew all at once — not this by itself and not that by itself, but all together and one nature — as with a pot of fire [unclear: printed קירת אש] one sees a great light rising, and red [flames], and flame from the fire. And the air is the wind; and the water and the earth: for at the word of the Creator the moist was gathered and collected from part of them and became water, and the moisture of the water was separated from it and became earth; and the air which was separated

[Catchword] from it (ממנו)

full scan image · full-res original (spread)

▼ **Hebrew transcription (read from scan)**

[header] ספר רזיאל הגדול · [folio] יא

ממנו הרטיבת נעשה אש ענין הסרת הרטוב וכאשר החום נעשה אש ונשאר אויר אשר הוא בעצמו חם ורטוב) זהו

וידעת היום והשבות אל לבבך מי הוא פעל את כל אלה אלהים הוא פעל אשר אין דומה לו הוא פעל והוא ברא כל

ומלא כל : רוח האדם בלב המלבלב כי כל מחשבות בלב מבלתי הלב אין חכמה שנאמר כי

verified against scan — AI-assisted draft

AI-assisted draft translation, not a scholarly edition. Literal. Uncertain readings are marked [unclear]; apparent misprints [sic].

[Header] Book of Raziel the Great · [folio] (11) יא

[continuing from the catchword "from it" on p28:] from it the moisture; fire was made — the matter of removing the moist; and when the heat became fire, there remained air, which in itself is hot and moist.) This is "Know this day and lay it to your heart" (Deut. 4:39) — who made all these? God (אלהים) made [them], to whom there is none like; He made, and He created all and fills all.

The spirit of a man is in the heart — the heart that "sprouts" [unclear: printed המלבלב], for all thoughts are in the heart; without the heart there is no wisdom, as it is said "For the word is very near to you, in your mouth and in your heart" (Deut. 30:14). Therefore they are called "heart" (לב), to say: count from the ב׳ of Bereshit to the ל׳ of "all Israel" [the last word of the Torah] — thus לב. Therefore Sefer Yetsirah begins "With thirty-two (ל״ב) paths of wisdom" the world was created. And let the heart think: the Holy One, blessed be He, created me, and is with me in all my existences, and awakens me.

And He created from the drop of my father and my mother a golem in which there are ten things, these: skin and flesh and sinews and bones and marrow and blood and hair and nails, and the black and white in the eyes. Therefore the Holy One, blessed be He, gives him ten things of His own, these: soul (נשמה); the form of the face; hearing of the ear; sight of the eye; smelling of the nose; utterance of the lips; the habits of the tongue; use of the hands; walking of the feet; wisdom and

understanding.

The spirit of man bears the whole body, as the wind which goes around the whole world — to say that man is a small world (עולם קטן). And there is no air without wind. Therefore let a man think: "Happy am I that I was created in image and likeness, and He gave me speech to serve the King of Glory, and gave me a spirit which, at every time of my sleep, is entrusted in His hand — if He wishes, He takes [it] from me [unclear: printed מנרני]. How shall I sin? And I will serve before Him in joy and gladness, and set aside the pleasures of this world for my delights [printed לעדניני] in the world to come."

There are six sounds: אָ אַ אֲ אֶ אֵ אִ — corresponding to six constellations sunk in the sphere: six rise by day and by night and their light shines, but they are not seen by day because of the power of the sun; and sometimes they sink and sometimes rise. So the kings, six, among the cantillation accents serving above — zarqa, revi'i, gershayim, etc.; below, six — etnaḥta, tevir, etc.

"He made alef king over spirit (רוח), and bound a crown to it, and combined them one with another, and formed with them: air in the world, moisture [printed ורויה] in the year, and the body in the soul — male and female: male with אמ"ש, and female with אש"ם" [cf. Sefer Yetsirah 3:7]. Explanation: He made alef king at the head of speech, and the combination of the letters one with another, all of them with א'; and made them two forms: and builds with אמ"ש א', and the second אש"ם. "And He formed spirit from His spirit, and formed with it air in the world, and moisture in the year, and the body in the soul" — everything that is in the middle: for to it [unclear: printed כי לו] the three of them were created from spirit — from the chest and the heart, which is the body [גויה] that mediates between the belly and the head. And He begot the breath of spirit in everything that exists: male

קרוב אליך הדבר מאוד

בפיך ובלבבך ע"כ נקראים לב לומר חשוב מן ב' של בראשית עד ל' כל ישראל הרי לב ע"כ ספר יצירה מתחיל בל"ב

נתיבות חכמה נברא העולם : ויחשוב הלב הקב"ה בראני והווה עמי בכל הויותי ומעיר בי : וברא מטיפת אבי ואמי

גולם שיש בו עשרה דברים אלו הן עור ובשר וגידים ועצמות ומוח ודם ושער וצפרנים ושחור ולבן שבעינים : לכן

הקב"ה נותן לו עשרה דברים משלו אלו הן נשמה : קלסתר פנים : ושמיעת האוזן : מראות העין : הריחת אף :

ניב שפתים : והרגלות לשון : שמוש ידים : הלוך רגלים : חכמה ובינה : רוח אדם סובל כל הגוף כרוח שסובב כל

העולם לומר שאדם עולם קטון הוא ואין אויר בלא רוח ע"כ יחשוב אדם אשרי שנבראתי בצלם ובדמות ונתן לי דבור

לעבוד למלך הכבוד ונתן לי רוח שבכל עת שנתי היא פקודה בידו אם יחפוץ יקח מנרני איך אחטא : ואעבוד לפניו

בשמחה ובגילה ואבטל תענוגי העולם הזה לעדניני בעולם הבא : ששה קולות הן אָ אָ אַ אֵ אִ אֶ כנגד ששה

מזלות בגלגול שקועים : ששה עולים ביום ובלילה ואורם מבהיק אך אין נראים ביום מפני כח החמה ופעמים נשקעים

ופעמים עולים כך המלכים ששה בטעמים המשמשים למעלה זרקא רביעי גרשים וכו' מלמטה ששה אתנחתא תביר וכו' :

המליך את א' ברוח וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם אדם בעולם : ורויה בשנה : וגויה בנפש : זכר ונקבה :

זכר באמש : ונקבה באשם : פירש המליך אלף בראש הדבור וצירוף אותיות זה בזה כולם עם א' ועשאן שני יצורים

ובונה את א' אמש : והשני אשם : וצר רוח מרוחו וצר בו אויר בעולם : ורויה בשנה : וגויה בנפש : כל דבר שהוא

מתווך : כי לו שלשתן נבראו מרות מן החזה והלב שהוא הגויה המותיכה בין בטן לראש :

ויולד נשמת הרוח בכל דבר
שהוא : זכר באמש : ונקבה באשם : יש באויר העולם המצמית ומוליד ומפריא נקבות בין הבריות : בין בצמחים : בין
בפירות : ויש רויה המולדות ומצמחות נקבות בין בבריות בין בצמחים בכל דבר : ולכל דבר שיש להם גויה הנה אמש
ואשם : ורוח אלהים מלא הכל : ופנה אויר העול' להיו' חלל כדי שיחיה העול' בנפיחת הרוח : כי בלא חלל ואויר אין
בריה יכולה לחיות שאם יסתם במקו'צר אין לו אויר באם שאין אויר אין רוח וימותו מיד ע"כ מרוח קדשו מלא כל חלל
בכל ארבע רוחות זהו וברוח פיו כל צבאם והרוח נשמת חיים : לכך נוצר באלוף הרוח : שאין אדם יכול לומר אַ כ"א
בפתיחת פיו כשמוציא רוח : הרוח מתוך הלב באמצע הבטן שמשם הרוח יוצא : וכן הרוח מן החוטם שהוא מתווך בין
העינים : והרוח יוצא מהלב שהוא באמצע בין הקנה לריאה כי רוח הקודש יוצא מן הכסא שהוא מתווך בין המתנה
זהו רוח אלהים : כן הארון מתווך בין המתנות שמשם יוצא רוח לנביא ותחת כסא הכבוד חלל כאגוז שחלל תחתה
ושם הרוחות שנא' והיתה נפש ארוני צרורה בצרור החיים את ה' אלהיך ותוא מתוקן בחללו של פה החיך והלשון
שיש גבוה בחיך כספינה ובו הרוח : ומעין תחת הלשון כמו נהרות סביב הכסא : ומה שיש חלל כאגוז תחת כסא
הכבוד זהו אל גינת אגוז ירדתי (הגה זו עומק המרכבה) לכן וידא על כנפי הרוח שהם קלים : שהרוח ראש לכל
הבריו' ואין הרוח שולט לא במקום רווח לכך נקרא רוח : ר' בראש תיבה רוח שרות אדם בראשו ומשם יוצא שבו נפחה
שנא' ויפח באפיו נשמת חיים ויפח באפיו רוח וכתיב ורוח אלהים מרחפת על פני המים זה רוחו של אדם כי חזי תתק"ל
שנים : כמו רוה במילוי רי"ש ו"ו חי"ת גמטריא תתק"ל : וכל מקום שכתוב ריח אלהים זו

with אמ"ש, and female with אש"ם.

There is in the air of the world that which makes [things] sprout and begets and makes fruitful the females, among creatures, among plants, among fruits; and there is moisture which begets and makes the females sprout, among creatures, among plants, in everything. And everything that has a body — behold אמ"ש and אש"ם. "And the spirit of God fills all."

And He cleared the air of the world to be a void (חלל), so that the world would live by the blowing of the spirit; for without void and air no creature could live: for if it were shut up in a narrow place it has no air, and if there is no air there is no spirit, and they would die at once. Therefore with the spirit of His holiness He filled every void in all four directions (רוחות). This is "and by the breath of His mouth all their host" (Ps. 33:6). And the spirit is the breath of life. Therefore it is formed with the Alef of spirit [unclear: באלוף הרוח]: for a man cannot say אַ except by opening his mouth when he brings forth breath.

The spirit [comes] from within the heart, in the middle of the belly, for from there the breath goes out; and likewise the breath from the nose, which is in the middle between the eyes. And the spirit goes out from the heart, which is in the middle between the windpipe and the lung — for the Holy Spirit goes out from the Throne, which is in the middle between the loins [unclear: printed המתנה]; this is the spirit of God. So the Ark is in the middle between the loins [printed המתנות], from where spirit goes out to the prophet. And under the Throne of Glory is a hollow like a nut, which is hollow beneath it, and there are the spirits, as it is said "and the soul of my lord shall be bound in the bundle of life with the LORD your God" (1 Sam. 25:29). And it is arranged in the hollow of the mouth, the palate and the tongue — for there is a height in the palate like a ship, and in it the spirit; and a

spring under the tongue, like the rivers around the Throne. And that there is a hollow like a nut under the Throne of Glory — this is "I went down to the garden of nuts" (Song 6:11). (Gloss: this is the depth of the Chariot.)

Therefore "and He flew upon the wings of the wind" (Ps. 18:11), for they are light. For the spirit is head of all creatures, and the spirit rules only in a spacious place (רווח); therefore it is called ר׳רוח at the head of the word רוח: the spirit [unclear: printed שרות] of a man is in his head, and from there it goes out, in which it was breathed, as it is said "and He breathed into his nostrils the breath of life" (Gen. 2:7) — "breathed into his nostrils" spirit. And it is written "and the spirit of God hovered over the face of the waters" (Gen. 1:2): this is the spirit of man, for he lives [unclear: printed כי חזי] (תתק"ל) 930 years — like רוח in its full spelling, ר"ש ו"ו חי"ת, in gematria 930. And every place where it is written "the wind [printed ריח] of God", this is a strong wind, in which the prophet feels that the Holy One, blessed be He, walks.

רוח backwards is חור, "hole" (this is "he put his hand in by the hole", Song 5:4). רוח in Atbash is ספ"ג [sponge], for the wind has small holes like a sponge; and when the wind blows [printed ברוח], rain comes down little by little to the earth. This is "He makes His wind blow, the waters flow" (Ps. 147:18).

THE MATTER OF THE SPIRIT/WIND AND ITS POWER

RUAḤ (רוח) [large initial word] — three letters. Three times the wind went out without measure: in the days of Job [unclear: printed איוב אליהו ויעה — Job, Elijah, and Jonah?]. And the wind does three things: it breaks rocks, and tears apart mountains, and brings forth fire; as it is written of Elijah: "a great and strong wind, tearing the mountains and breaking the rocks before the LORD" (1 Kgs 19:11);

רוח חזקה : שהנביא

מרגיש שהקב"ה מתהלך בה : רוח למפרע חור (זהו שלח ידו מן החור) רוח בא"ת ב"ש ספ"ג כי יש לרוח חורים

קטנים כמו ספו"ג וכשרוח מנשב ברוח יורד מעט מעט גשם לארץ זהו ישב רוחו יזלו מים : ענין רוח וכחו

רוח [large initial] שלש אותיות שלש פעמים יצא הרוח בלא שיעור בימי איוב אליהו ויעה ושלשה מדות עושה הרוח משבר

סלעים ומפרק הרים ומוצא אש : דכתיב באליהו רוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני ה׳ :

וכתיב ביחזקאל והנה רוח גדולה ואש מתלקחת : רי"ש בראש רוח ור׳ במספר קטן ב׳ כי רוח סובב לשני מאות שנה

שנ׳ וסובב הולך ואל סביבותיו שב הרוח : ו׳ ברוח כי ו׳ עניני הרוחות נאמרו במשית א׳ רוח חכמה ב׳ רוח בינה ג׳

עצה ד׳ תבונה ה׳ דעת ו׳ יראת ה׳ ח׳ ברוח ח׳ מיני רוחות הן : א׳ רוח נקמה לא ידון רוחי : ב׳ רוח המנשבת בעול׳

שנ׳ ורות אלהים מרחפת : ג׳ ורוח מלאך שכתוב ולא ברוח ה׳ ותרגום יונתן בטלאכא דרוחא שכינתא דה׳ עושה מלאכיו

רוחות ד׳ רוח בני אדם שנ׳ אל אלהי הרוחות : ה׳ ורוח רחבה לעשות משפטים זהו לרוח משפט : ו׳ ברוח שרואה

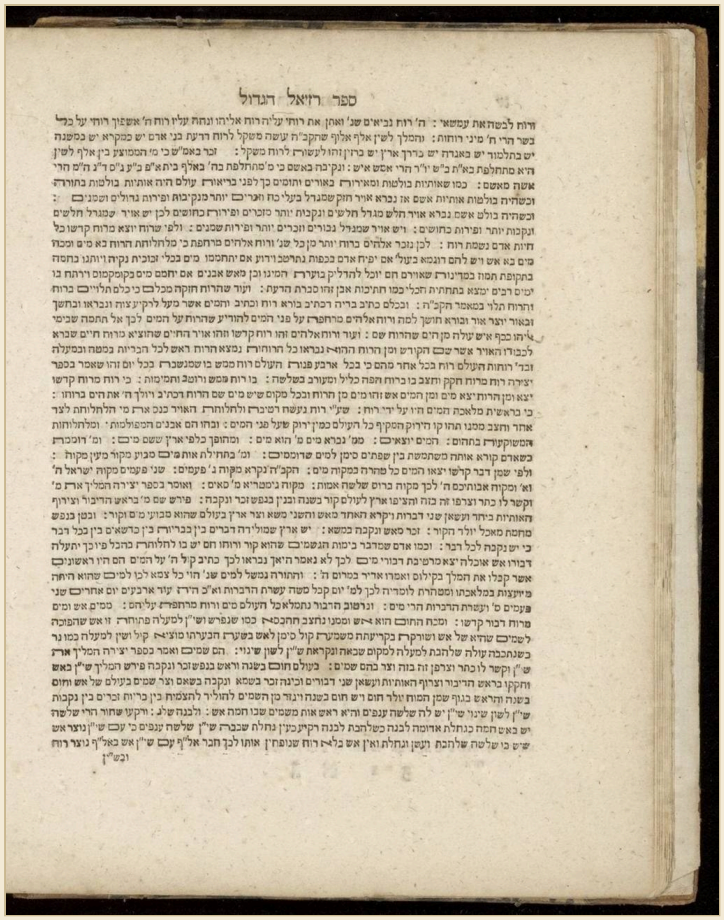
דמיונות ומתפחד זהו ורוח אלהים מבעתו : ז׳ רוח עריצות שאינו ירא מפני כל אפילו חלש יש לו רוח עריצות וזהו

ורוח [catchword] · ג [signature]

and it is written in Ezekiel "and behold a great wind ... and a fire flashing" (Ezek. 1:4).

Resh at the head of רוח, and ר׳ in small reckoning is 2 [i.e. 200], for the wind goes round for two hundred years, as it is said "round and round goes the wind, and on its circuits the wind returns" (Eccl. 1:6). Vav in רוח: for six (ו׳) aspects of spirits were said of the Messiah (Isa. 11:2): 1 spirit of wisdom, 2 spirit of understanding, 3 counsel, 4 understanding [תבונה, sic; the verse has גבורה, might], 5 knowledge, 6 fear of the LORD. Ḥet in רוח: there are eight (ח׳) kinds of spirits:
1. The spirit of vengeance: "My spirit shall not abide [לא ידון]" (Gen. 6:3).
2. The wind that blows in the world, as it is said "and the spirit of God hovered" (Gen. 1:2).
3. And the spirit of an angel, as it is written "and not in the wind of the LORD" [cf. 1 Kgs 19:11], and Targum Jonathan [renders] "with angels of the wind" [Aram.: בטלאכא דרוחא, sic for במלאכי]; "the Shekhinah [Aram.] of the LORD"; "who makes His angels winds" (Ps. 104:4).
4. The spirit of human beings, as it is said "God, the God of the spirits" (Num. 16:22).
5. And a broad spirit to do judgments: this is "a spirit of judgment" (Isa. 28:6).
6. With a spirit that sees imaginings and is frightened: this is "and the spirit of God terrifies him" [cf. 1 Sam. 16:14].
7. A spirit of ruthlessness (עריצות), which fears no one; even a weak man has a spirit of ruthlessness; and this is

[Signature mark] ג · [Catchword] and the spirit (ורוח)

full scan image · full-res original (spread)

▼ **Hebrew transcription (read from scan)**

[header] ספר רזיאל הגדול

ורוח לבשה את עמשאי : ה' רוח נביאים שנ' ואחן את רוחי עליה רוח אליהו ונחה עליו רוח ה' אשפוך רוחי על כל

בשר הרי ח' מיני רוחות : והמלך לשון אלף אלוף שהקב"ה עושה משקל לרוח דרעת בני אדם יש כמקרא יש במשנה

יש בתלמוד יש באגדה יש בדרך ארץ יש ברזין זהו לעשות לרוח משקל : זכר באמ"ש כי מ'

verified against scan — AI-assisted draft

AI-assisted draft translation, not a scholarly edition. Literal. Uncertain readings are marked [unclear]; apparent misprints [sic].

[Header] Book of Raziel the Great

[continuing from the catchword "and the spirit" on p27:] "and the spirit clothed Amasai" (1 Chr. 12:19).
8. The spirit of the prophets, as it is said "and I will put My spirit upon her [sic; cf. Isa. 42:1 'upon him']"; "the spirit of Elijah [rests on Elisha]" (2 Kgs 2:15); "and the spirit of the LORD shall rest upon him" (Isa. 11:2); "I will pour out My spirit upon all flesh" (Joel 3:1).
Thus eight kinds of spirits.

"And He made [alef] king" — [the word] alef is an expression of aluf, "chief": for the Holy One, blessed be He, makes a weight for the spirit (Job 28:25) of the knowledge [printed דרעת] of human beings: there is [knowledge] in Scripture, there is in Mishnah, there is in Talmud, there is in Aggadah, there is in derekh erets (worldly conduct), there is in secrets [printed ברזין] — this is "to make a weight for the wind."

"Male with אמ"ש": for the מ', which is in the middle between alef and shin, is exchanged in Atbash for י' [printed יו"ר] — thus אמש [becomes] איש, "man". "And female with אש"ם": for מ' is exchanged for ה' in the alphabet [called] א"פ ב"ע ג"ס ד"נ ה"מ — thus אשה, "woman", from אשם.

Just as letters stood out and shone in the Urim and Thummim, so before the

הממוצע בין אלף לשין

היא מתחלפת בא"ת ב"ש יו"ר הרי אמש איש : ונקיבה באשם כי מ' מתחלפת בה' באלף בית א"פ ב"ע ג"ס ד"נ ה"מ הרי

אשה מאשם : כמו שאותיות בולטות ומאירות באורים ותומים כך לפני בריאות עולם היה אותיות בולטות בתורה

וכשהיה בולטות אותיות אשם אז נברא אויר חזק שמגדל בעלי כח וזכרים יותר מנקיבות ופירות גדולים ושמנים :

וכשהיה בולט אשם נברא אויר חלש מגדל חלשים ונקבות יותר מזכרים ופירות כחושים לכן יש אויר שמגדל חלשים

ונקבות יותר ופירות כחושים : ויש אויר שמגדל גבורים וזכרים יותר ופירות שמנים : ולפי שרוח יוצא מרוח קדשו כל

חיות אדם נשמת רוח : לכן נזכר אלהים ברוח יותר מן כל שנ' ורוח אלהים מרחפת כי מלחלוחת הרוח בא מים ומכח

מים בא אש ויש להם דוגמא בעול' אם יפיח אדם בכפות נתרטב וידוע אם יתחממו מים בכלי זכוכית נקיה ויתנו בחמה

בתקופת תמוז במדינות שאוירם חם יוכל להדליק בוערת המינו וכן מאש אבנים אם יחמם מים בקומקמוס וירתח בו

ימים רבים ימצא בתחתית הכלי כמו חתיכות אבן זהו סברת הדעת : ועוד שהרוח חזקה מכלם כי כלם תלויים ברוח

והרוח תלוי במאמר הקב"ה : ובכלם כתיב בריה דכתיב בורא רוח וכתיב והמים אשר מעל לרקיע צוה ונבראו ובחשך

ובאור יוצר אור ובורא חושך למה ורוח אלהים מרחפת על פני המים להודיע שהרוח על המים לכך אל תתמה שבימי

אליהו ככף איש עולה מן הים שהרוח שם : ועוד ורוח אלהים זהו רוח קדשו וזהו אויר החיים שהוציא מרוח חיים שברא

לכבודו האויר אשר שם הקודש ומן הרוח ההוא נבראו כל הרוחות נמצא הרוח ראש לכל הבריות במטה ובמעלה

ובד' רוחות העולם רוח בכל אחד מהם כי בכל ארבע פנות העולם רוח ממש בו שמנשבת

creation of the world there were letters standing out in the Torah. And when the letters אמש stood out [printed אשם — unclear], then a strong air was created, which raises men of strength, and males more than females, and large and fat fruits. And when אשם stood out, a weak air was created, raising weak ones, and females more than males, and lean fruits. Therefore there is an air that raises weak ones and more females and lean fruits; and there is an air that raises mighty ones and more males and fat fruits.

And because the spirit goes out from the spirit of His holiness, all the life of man is the breath of spirit. Therefore "God" is mentioned with "spirit" more than with anything, as it is said "and the spirit of God hovered" (Gen. 1:2). For from the moisture of the spirit came water, and from the power of water came fire. And they have an example in the world: if a man blows into his palms they become moist; and it is known that if water is heated in a clean glass vessel and they put it in the sun in the season of Tammuz in lands whose air is hot, it can kindle [unclear: printed בוערת המינו] — and so fire from stones [unclear]; [and] if one heats water in a kettle [קומקמוס] and it boils in it many days, he will find at the bottom of the vessel something like pieces of stone. This is reasoning of the mind.

And further: the spirit is the strongest of them all, for they all depend on the spirit, and the spirit depends on the word of the Holy One, blessed be He. And of all of them "creation" is written: as it is written "He creates the wind" (Amos 4:13), and it is written "and the waters that are above the firmament ... He commanded and they were created" (Ps. 148:4–5), and of darkness and light, "He forms light and creates darkness" (Isa. 45:7). Why "and the spirit of God hovered over the face of the waters"? To make known that the spirit is over the waters. Therefore do not wonder that in the days of Elijah "a [cloud] like a man's hand rising from the sea" (1 Kgs 18:44) — for the wind is there.

בכל יום זהו שאמר בספר

יצירה רוח מרוח חקק וחצב בו ברוח הפה כליל ומעורב בשלשה : בו רוח ממש ורוטב וחמימות : כי רוח מרוח קדשו

יצא ומן הרוח יצא מים ומן המים אש זהו מים מן הרוח ובכל מקום שיש מים שם הרוח דכתיב ויולך ה' את הים ברוחו :

כי בראשית מלאכת המים היו על ידי רוח : שע"י רוח נעשה רטיבת ולחלוחת האויר כנס את מי הלחלוחת לצד

אחד וחצב ממנו תהו קו הירוק המקיף כל העולם כמין ירוק שעל פני המים : ובהו הם אבנים המפולמות ומלחלוחות

המשוקעות בתהום : המים יוצאים : ממ' נברא מים מ' הוא מים : ומהופך כלפי ארץ ששם מים : ומ' דוממת

כשאדם קורא אותה משתמשת בין שפתים סימן למים שדוממים : ומ' בתחילת אות מים מבוע מקור מעין מקוה :

ולפי שמן דבר קדשו יצאו המים כל טהרה במקוה מים : הקב"ה נקרא מקוה ג' פעמים : שני פעמים מקוה ישראל ה'

וא' ומקוה אבותיכם ה' לכן מקוה ברום שלשה אמות : מקוה גימטריא מ' סאים : ואומר בספר יצירה המליך את מ'

וקשר לו כתר וצרפו זה בזה והציפו ארץ לעולם קור בשנה ובנין בנפש זכר ונקבה : פירש שם מ' בראש הדיבור וצירוף

האותיות ביחד ועשאן שני דברות ויקרא האחד מאש והשני משא וצר ארץ בעולם שהוא מבועי מים וקור : ובטן בנפש

מחמת מאכל יולד הקור : זכר מאש ונקבה במשא : יש ארץ שמולידה דברים בין בבריות בין כדשאים בין בכל דבר

כי יש נקבה לכל דבר : וכמו אדם שמדבר בימות הגשמים שהוא קור ורוחו חם יש בו לחלוחית בהבל פיו כך יתעלה

דבורו אש אוכלה יצא מרטיבת דבורי מים לכך לא נאמר היאך נבראו לכך כתיב קול ה' על המים הם היו ראשונים

אשר קבלו את המלך בקילוס ואמרו אדיר במרום ה' : והתורה נמשל למים שנ' הוי כל צמא

And further, "and the spirit of God" — this is the spirit of His holiness, and this is the air of life which He brought forth from the spirit of life, which He created for His glory: the air where the holy [Name? unclear: printed שם הקודש] is; and from that spirit all the spirits were created. It is found that spirit is the head of all creatures below and above; and in the four directions (רוחות) of the world there is a wind in each one of them, for in all four corners of the world there is real wind, which blows every day. This is what is said in Sefer Yetsirah: "Spirit from spirit — He engraved and hewed in it [unclear: printed ברוח הפה] ... comprised and mixed in three": in it real wind, and moisture, and warmth. For spirit went out from the spirit of His holiness, and from the spirit went out water, and from the water fire. This is water from the spirit; and wherever there is water, there is the wind, as it is written "and the LORD drove the sea with ... wind" (Exod. 14:21).

For in the beginning the work of the waters was by means of spirit: for by spirit the moisture and dampness of the air was made; He gathered the waters of the dampness to one side and hewed from it tohu — the green line that surrounds the whole world, like the green [scum] on the face of the water; and bohu — these are the slimy [unclear: המפולמות] stones, and from the dampness sunk in the deep [tehom], the waters go out.

From מ' water was created; מ' is water (מים), and reversed toward the earth, for there is water. And מ' is silent [דוממת]: when a man pronounces it, it is used between the lips — a sign for waters which are silent. And מ' is at the beginning of the letters of מים, מבוע, מקור, מעין, מקוה (water, spring, source, fountain, pool). And because the waters came out from His holy word, all purity is in a pool of water (מקוה). The Holy One, blessed be He, is called Miqveh three times: twice "the Hope (מקוה) of Israel, the LORD" (Jer. 17:13; 14:8) and once "and the Hope

of your fathers, the LORD" (Jer. 50:7). Therefore a miqveh is three cubits in height; מקוה in gematria [is] 40 [unclear] — 40 se'ahs.

And it says in Sefer Yetsirah: "He made מ׳ king, and bound a crown to it, and combined them one with another, and formed [printed והציפו] earth in the world, cold in the year, and the belly [printed ובנין, sic for ובטן] in the soul — male and female." Explanation: He set מ׳ at the head of speech, and the combination of the letters together, and made them two utterances, and called the one מא"ש and the second מש"א; and formed earth in the world, which is springs of water and cold; and the belly in the soul — because of food, cold is begotten. Male with מא"ש, and female with מש"א. There is earth that begets things, whether among creatures or among grasses or in anything, for there is a female for everything.

And as a man who speaks in the rainy season, which is cold, and his breath is warm, there is moisture in the vapour of his mouth — so, may He be exalted, His speech is "a consuming fire" (Deut. 4:24); from the moisture of His speech water came out. Therefore it is not said how they were created; therefore it is written "the voice of the LORD is over the waters" (Ps. 29:3). They were the first to receive the King with praise, and said "Mighty on high is the LORD" (Ps. 93:4).

And the Torah is likened to water, as it is said "Ho, everyone who thirsts, come to the waters" (Isa. 55:1), for it was counsel-giving [printed מיועצות] in His work and purifies those who study it. Therefore forty (מ׳) days Moses received the Ten Commandments, and afterwards [unclear: printed הירד] another forty days — twice מ׳ and the Ten Commandments [י׳]: thus [40 + 10 + 40] מים. And from the moisture of the speech the whole world was filled with water, and the spirit hovers over them. From water, fire; and water from the spirit of His holy speech. And from the power of the heat [came] fire, and from it [the place] under the Throne

לכו למים שהוא היתה

מיועצות במלאכתו ומטהרת לומדיה לכן מ' יום קבל משה עשרת הדברות וא"כ הירד עוד ארבעים יום אחרים שני

פעמים מ' ועשרת הדברות הרי מים : ונרטוב הדבור נתמלא כל העולם מים ורוח מרחפת עליהם : ממים אש ומים

מרוח דבור קדשו : ומכח החום הוא אש וממנו נחצב תחת הכסא כמו שנפרש ושי"ן למעלה פתוחה זו אש שהפוכה

לשמים שהיא של אש ושורקת בקריעתה משמעת קול סימן לאש בשעת הבערתו מוציא קול ושין למעלה כמו נר

כשנתכבה עולה שלהבת למעלה למקום שבאה ונקראת ש"ן לשון שינוי : הם שמים ואמר בספר יצירה המליך את

ש"ן וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם שמים : בעולם חום בשנה וראש בנפש זכר ונקבה פירש המליך ש"ן באש

וחקקו בראש הדיבור וצרוף האותיות ועשאן שני דבורים וכינה זכר בשמא ונקבה בשאם וצר שמים בעולם של אש וחום

בשנה והראש בגוף שמן המות יולד חום ויש חום בשנה ויגזר מן השמים להוליד להצמית בין בריות זכרים בין נקבות

ש"ן לשון שינוי ש"ן יש לה שלשה ענפים והיא ראש אות משמים שבו חמה אש : ולבנה שלג : ורקעו שחור הרי שלשה

יש באש חמה כגחלת אדומה לבנה כשלהבת לבנה רקיע כעין גחלת שכבה ש"ן שלשה ענפים כי עם ש"ן נוצר אש

ש"ש כי שלשה שלהבת ועשן וגחלת ואין אש בלא רוח שנופחין אותו לכך חבר אל"ף עם ש"ן אש באל"ף נוצר רוח

ובש"ן [catchword]

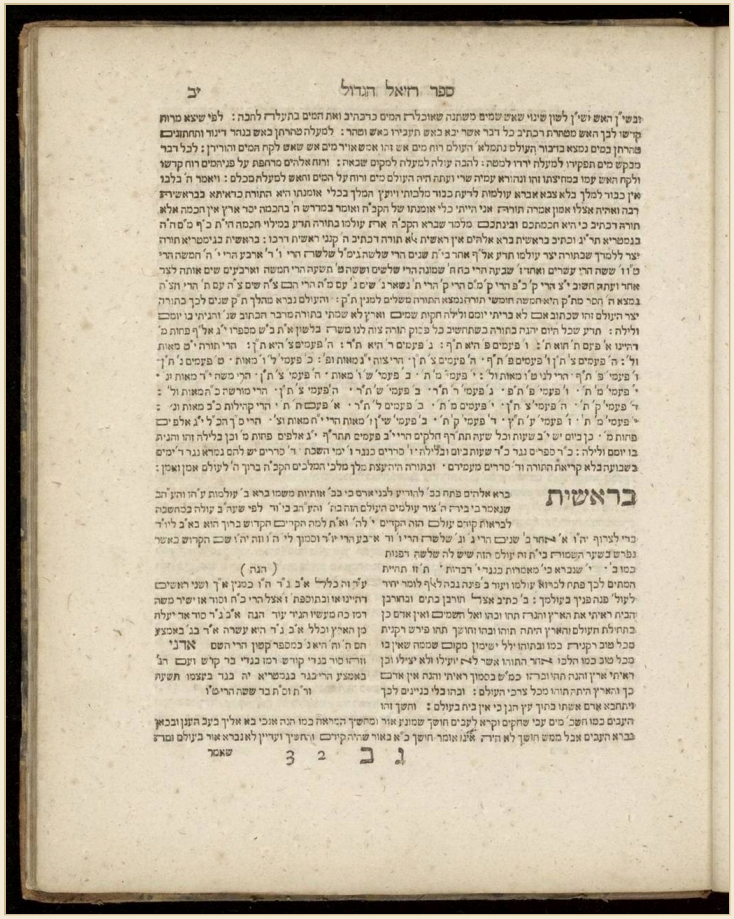
was hewn, as we will explain.

And the שי"ן is open upward: this is fire, which is turned toward the heavens (שמים), which are of fire; and it hisses [ושורקת] in its pronunciation, making a sound heard — a sign for fire: at the time of its burning it gives out a sound. And the shin [goes] upward like a lamp: when it is extinguished, the flame rises upward to the place it came from. And it is called ש"ן — an expression of change (שינוי). They are the heavens.

And it says in Sefer Yetsirah: "He made ש"ן king, and bound a crown to it, and combined them one with another, and formed with them heavens in the world, heat in the year, and the head in the soul — male and female." Explanation: He made ש"ן king over fire and engraved it at the head of speech, and the combination of the letters, and made them two utterances, and called the male שמ"א and the female שא"ם; and formed heavens in the world of fire, and heat in the year, and the head in the body — for from the brain [printed המות, sic for המוח] heat is begotten; and there is heat in the year, and it is decreed from heaven to beget and make sprout among creatures, males and females.

ש"ן, an expression of change. The ש"ן has three branches, and it is the head letter of שמים, in which [are] the sun — fire; and the moon — snow; and its firmament — black: thus three. In fire there is: the sun like a red coal; the moon like a white flame; the firmament like a coal that has gone out. ש"ן — three branches: for with ש"ן fire was formed; ש"ש [unclear] — for [there are] three: flame and smoke and coal. And there is no fire without wind, which is blown into it; therefore He joined alef with shin — אש (fire). With alef spirit was formed,

[Catchword] and with shin (ובש"ן)

full scan image · full-res original (spread)

▼ **Hebrew transcription (read from scan)**

[header] ספר רזיאל הגדול · [folio] יב

ובשי"ן האש ושי"ן לשון שינוי שאש שמים משתנה שאוכלת המים כדכתיב ואת המים בתעלה לחכה : לפי שיצא מרוח

קדשו לכך האש מטהרת דכתיב כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר : למעלה טהרתן באש בנהר דינור ותחתונים

טהרתן במים נמצא בדבור העולם נתמלא העולם רוח מים אש זהו אמש אויר מים אש שאש

verified against scan — AI-assisted draft

AI-assisted draft translation, not a scholarly edition. Literal. Uncertain readings are marked [unclear]; apparent misprints [sic]. Numerical passages are kept as printed; the printed figures do not always add up.

[Header] Book of Raziel the Great · [folio] (12) יב

[continuing from the catchword "and with shin" on p30:] and with shin, fire. And shin is an expression of change (שינוי): for the fire of heaven changes, for it consumes water, as it is written "and the water in the trench it licked up" (1 Kgs 18:38). Because it went out from the spirit of His holiness, therefore fire purifies, as it is written "Every thing that may come into the fire, you shall pass through the fire, and it shall be clean" (Num. 31:23). Above, their purification is by fire, in the River of Fire (Nehar Dinur); and the lower ones, their purification is by water. It is found that by speech the world was filled — the world [with] spirit, water, fire. This is אמ"ש: air (אויר), water (מים), fire (אש); for fire took the waters and brought them down. For everything seeks water; its function [unclear: תפקידו] above, they went down below; a flame goes up to the place from which it came.

"And the spirit of God hovered over their face" — the spirit of His holiness; and He took the fire with Him in His partition. This is "and the light dwells with Him" [Aram.: ונהורא עמיה שרי] (Dan. 2:22). And now the world was water, and spirit over the waters, and fire above them all.

And the LORD said in His heart: "There is no glory for a king without an army. I will create worlds, to make known the glory of My kingdom." And the King took counsel with the instrument of His craft — that is, the Torah — as is found in

לקח המים והורידן : לכל דבר

מבקש מים תפקידו למעלה ירדו למטה : להבה עולה למעלה למקום שבאה : ורוח אלהים מרחפת על פניהם רוח קדשו

ולקח האש עמו במחיצתו זהו ונהורא עמיה שרי ועתה היה העולם מים ורוח על המים והאש למעלה מכלם : ויאמר ה' בלבו

אין כבוד למלך בלא צבא אברא עולמות לדעת כבוד מלבותי ויועץ המלך בכלי אומנתו היא התורה כדאיתא בבראשית

רבה ואהיה אצלו אמון אמרה תורה אני הייתי כלי אומנתו של הקב"ה ואומר במדרש ה' בחכמה יסד ארץ אין חכמה אלא

תורה דכתיב כי היא חכמתכם ובינתכם מלמד שברא הקב"ה את עולמו בתורה תדע במילוי חכמה חי"ת כ"ף מ"ם ה"ה

בגמטריא תר"יג וכתיב בראשית ברא אלהים אין ראשית אלא תורה דכתיב ה' קנני ראשית דרכו : בראשית בגימטריא תורה

יצר ללמדך שבתורה יצר עולמו תדע אל"ף אחר ב"ת שנים הרי שלשה גימ"ל שלשה הרי ו' ד' ארבע הרי י' ה' חמשה הרי

ט"ו ו' ששה הרי עשרים ואחד ז' שבעה הרי כ"ח ח' שמונה הרי שלשים ושש ט' תשעה הרי חמשה וארבעים שים אותה לצד

אחד ועתה חשוב י"צ הרי ק' כ"פ הרי ק' מ"ס הרי ק' הרי ת' נשאר נ' שים נ' עם מ"ה הרי הם צ"ה שים צ"ה עם ת' הרי תצ"ה

נמצא ה' חסר מת"ק היא חמשה חומשי תורה נמצא התורה משלים למנין ת"ק : והעולם נברא מהלך ת"ק שנים לכך בתורה

יצר העולם זהו שכתוב אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי בתורה מדבר הכתוב שנ' והגיתי בו יומם

ולילה : תדע שכל היום יהגה בתורה בשתחשוב כל פסוק תורה צוה לנו משה בלשון א"ת ב"ש מספרו י"ג אלף פחות מ'

דהיינו א' פעם ת' הוא ת' : ו' פעמים פ' היא ת"ף : ג' פעמים ר' היא ת"ר : ה' פעמים צ' היא ת"ן : הרי תורה י"ט מאות

ול' : ה' פעמים צ' ת"ן ו' פעמים פ' ת"ף · ה' פעמים צ' ת"ן · הרי צוה י"ג מאות ופ' : כ' פעמי'

Bereshit Rabbah [on] "and I was beside Him as a craftsman (אמון)" (Prov. 8:30): the Torah said, "I was the instrument of the craft of the Holy One, blessed be He." And it says in the Midrash: "The LORD by wisdom founded the earth" (Prov. 3:19) — there is no wisdom but Torah, as it is written "for it is your wisdom and your understanding" (Deut. 4:6). This teaches that the Holy One, blessed be He, created His world with the Torah. Know it: in the full spelling of חכמה — חי"ת כ"ף מ"ם ה"ה — in gematria 613 (תרי"ג). And it is written "In the beginning (בראשית) God created" (Gen. 1:1): there is no "beginning" but Torah, as it is written "The LORD made me the beginning of His way" (Prov. 8:22). בראשית in gematria is "תורה יצר" [Torah formed], to teach you that with the Torah He formed His world.

Know it: alef, one; after it bet, two — thus three; gimel, three — thus 6; dalet, four — thus 10; he, five — thus 15; vav, six — thus twenty-one; zayin, seven — thus 28; ḥet, eight — thus thirty-six; tet, nine — thus forty-five. Put that to one side. And now count: י"צ, thus 100; כ"פ, thus 100; מ"ס, thus 100; thus 400 [printed ת']; there remains [50] נ'; put נ' with [45] מ"ה: thus they are 95; put 95 with 400: thus 495. It is found [that] 5 is lacking from 500 — this is the five fifths [books] of the Torah. It is found that the Torah completes the number 500. And the world was created [as] a journey of 500 years; therefore with the Torah He formed the world. This is what is written: "If not for My covenant day and night, I would not have set the ordinances of heaven and earth" (Jer. 33:25) — Scripture speaks of the Torah, as it is said "and you shall meditate on it day and night" (Josh. 1:8).

Know that all day he may meditate on the Torah when he counts the whole verse "Moses commanded us a Torah, an inheritance of the congregation of Jacob" (Deut. 33:4) in the language of Atbash: its number is 13,000 less 40. That is: [תורה:] once [א→] ת' is 400 [sic, as printed]; six times פ' is 480; three times ר' is 600; five times צ' is 450 — thus 1,930 ,תורה.

[צוה:] five times 450 צ׳; six times 480 פ׳; five times 450 צ׳ — thus 1,380, צוה.
[לנו:] twenty times 600 ל׳; nine times 450 נ׳; six times 480 פ׳ — thus 1,530, לנו.
[משה:] ten times 400 מ׳; two times 600 ש׳; five times 450 צ׳ — thus 1,450, משה.
[מורשה:] ten times 400 מ׳; six times 480 פ׳; three times 600 ר׳; two times 600 ש׳ — thus 2,530, מורשה. [printed ת״ר]; five times 450 צ׳
[קהלת:] four times 400 ק׳; five times 450 צ׳; ten times 400 מ׳; two times 600 ל׳; once 400 ת׳ — thus 2,250, קהילות.
[יעקב:] ten times 400 מ׳; seven times 490 ע׳; four times 400 ק׳; two times 600 ש׳ — thus 1,890.
Thus the sum total: 13,000 less 40.
So in the day there are 12 hours, and each hour 1,080 parts (ḥalaqim) [printed תת״רף]; thus twelve times 1,080 is 13,000 less 40 [printed so; 12,960]; and so at night. This is "and you shall meditate on it day and night."

Twenty-four books [of Scripture] corresponding to the twenty-four hours in the day and night. Six orders [of the Mishnah; printed סדרים י׳, sic] corresponding to the six days of the week [printed ימי השבת]: four orders have Gemara, corresponding to the four days in the week without the reading of the Torah; and four [unclear: printed וד׳] orders, the ma'amadot [stand for them]. And in the Torah was the counsel of the King of the kings of kings, the Holy One, blessed be He. Blessed be the LORD for ever, Amen and Amen.

BERESHIT [In the beginning; large display word] God created. He opened with ב׳ to make known to human beings that with two (ב׳) letters of His Name He created two worlds, this world and the world to come, as it is said "for in Yah the LORD is an everlasting Rock" [בי ביה, Isa. 26:4 — printed בי ביה ה׳ צור עולמים]: this world with ה׳, and the world to come with yod. Because the world to come arose in thought to be created before this world, He put י׳ before ה׳. And if you say: why did

ל׳ ו׳ מאות · ט׳ פעמים נ׳ ת״ן ·
ו׳ פעמי׳ פ׳ ת״ף · הרי לנו ט״ו מאות ול׳ : י׳ פעמי׳ מ׳ ת׳ · ב׳ פעמי׳ ש׳ ו׳ מאות · ה׳ פעמי׳ צ׳ ת״ן · הרי משה י״ד מאות ונ׳ ·
י׳ פעמי׳ מ׳ ת׳ · ו׳ פעמי׳ פ׳ ת״פ · ג׳ פעמי׳ ר׳ ת״ר · ב׳ פעמי׳ ש׳ ת״ר · ה׳ פעמי׳ צ׳ ת״ן · הרי מורשה כ״ה מאות ול׳ :
ד׳ פעמי׳ ק׳ ת׳ · ה׳ פעמי׳ צ׳ ת״ן · י׳ פעמים מ׳ ת׳ · ב׳ פעמים ל׳ ת״ר · א׳ פעם ת׳ ת׳ · הרי קהילות כ״ב מאות ונ׳ :
י׳ פעמי׳ מ׳ ת׳ · ז׳ פעמי׳ ע׳ ת״ץ · ד׳ פעמי׳ ק׳ ת׳ · ב׳ פעמי׳ ש׳ ו׳ מאות הרי י״ח מאות וצ׳ · הרי ס״ך הכ״ל י״ג אלפים
פחות מ׳ · כן ביום יש י״ב שעות וכל שעה תת״רף חלקים הרי י״ב פעמים תתר״ף י״ג אלפים פחות מ׳ וכן בלילה זהו והגית
בו יומם ולילה : כ״ד ספרים נגד כ״ד שעות ביום ובלילה י׳ סדרים כנגד ו׳ ימי השבת · ד׳ סדרים יש להם גמרא נגד ד׳ ימים
בשבועה בלא קריאת התורה וד׳ סדרים מעמידם · ובתורה היה עצת מלך מלכי המלכים הקב״ה ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן :
בראשית [large display word] ברא אלהים פתח בב׳ להודיע לבני אדם כי בב׳ אותיות משמו ברא ב׳ עולמות ע״הז והע״הב
שנאמר בי ביה ה׳ צור עולמים העולם הזה בה׳ והע״הב בי״וד לפי שע״הב עולה במחשבה לבראות קודם עולם הזה הקדים י׳ לה׳ וא״ת למה הקדים הקדוש ברוך הוא בא״ב ליו״ד בדי לצרוף יה״ו א׳ אחר ב׳ שנים הרי ג׳ וג׳ שלשה הרי ו׳ וד׳ א״רבע הרי יו״ד וסמוך לי׳ ה״ו וזה יה״ו שם הקדוש כאשר
נפרש בשער השמות ב׳ ת זה עולם הזה שיש לה שלשה רפנות
כמו ב׳ · י׳ שנברא בי׳ מאמרות כנגד י׳ דבדות · ת׳ זו תחיית
המתים לכך פתח לברוא עולמו ועוד ב׳ פינה גבה לא״ף לומר יחיד
לעול׳ פנה פניך בעולמך : ב׳ כתיב אצל חורבן בתים ובחורבן
הבית ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים ואין אדם כן
בתחילת העולם והארץ היתה תוהו ובהו וחושך תהו פירש רקנית
מכל טוב רקנית כמו ובתוהו יליל ישימון מקום שממה שאין בו

the Holy One, blessed be He, put yod first in the alphabet [unclear: printed הקדים בא"ב ליו"ד ...]? In order to combine א: יה"ו' one; after it ב' two, thus 3; and ג' three, thus 6; and ד' four, thus 10 (yod); and next to י' [come] ה"ו — and this is יה"ו, the holy Name, as we shall explain in the Gate of the Names.

ב' ת [unclear]: this is this world, which has three sides [printed רפנות, for דפנות], like י': that it was created with ten utterances, corresponding to the ten commandments [printed דבדות, sic for דברות]. ת': this is the resurrection of the dead. Therefore He opened with it to create His world. And further: ב' turned its back [printed פינה גבה] to alef, to say: Unique One of the world, turn Your face [away] in Your world. ב' is written next to the destruction of houses and the destruction of the Temple: "I saw the earth, and behold, tohu and bohu, and to the heavens... and there was no man" (Jer. 4:23–25). So at the beginning of the world: "and the earth was tohu and bohu and darkness" (Gen. 1:2).

Tohu: explained as empty (רקנית) of every good — empty, as "and in the wasteland (תוהו) of a howling desert" (Deut. 32:10), a desolate place in which there is nothing good; as "they went after tohu, which cannot profit or save" (1 Sam. 12:21). And so "I saw the earth, and behold tohu and bohu", as is written next to it, "I saw, and behold, there was no man" (Jer. 4:25). So "and the earth was tohu" — [empty] of all the needs of the world. And bohu — without buildings; therefore "Adam and his wife hid among the trees of the garden" (Gen. 3:8), for there was no house in the world.

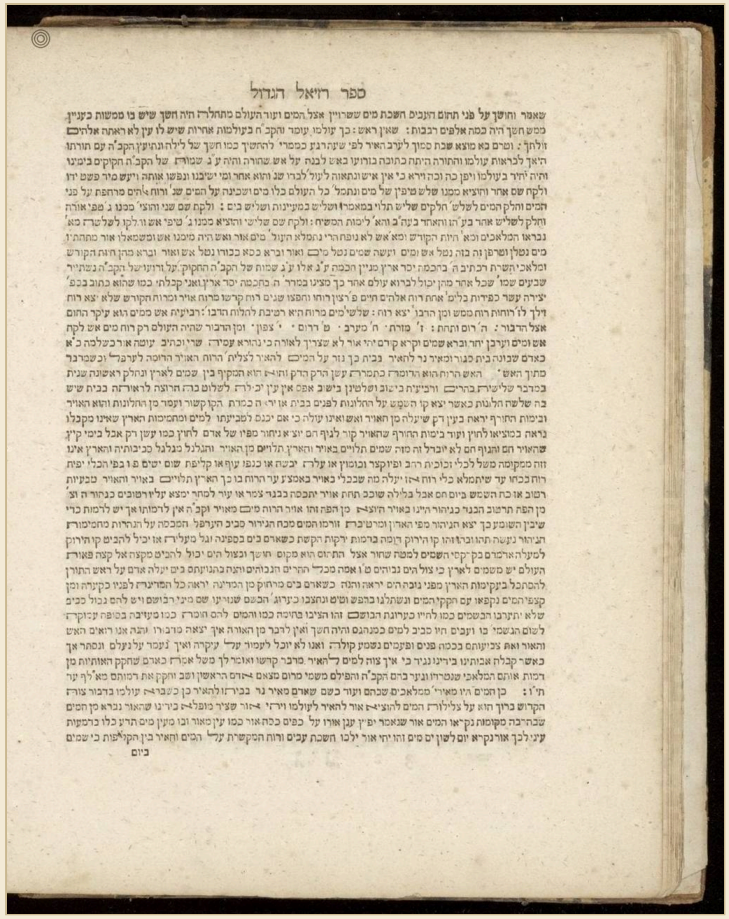
"And darkness" — these are the clouds, as "darkness of waters, thick clouds of the skies" (Ps. 18:12); and He called the clouds "darkness" because they withhold light and darken the sight, as "Behold, I come to you in a thick cloud" (Exod. 19:9). And when [unclear: printed ובבאן] the clouds were created — but real darkness there

מכל טוב כמו הלכו אחר התוהו אשר לא יועילו ולא יצילו וכן
ראיתי ארץ והנה תהו ובהו כמ"ש בסמוך ראיתי והנה אין אדם
כן והארץ היתה תוהו מכל צרכי העולם : ובהו בלי בניינים לכך
ויתחבא אדם אשתו בתוך עץ הגן כי אין בית בעולם : וחשך זהו
העבים כמו חשכת מים עבי שחקים וקרא לעבים חושך שמונע אור ומחשיך המראה כמו הנה
אנכי בא אליך בעב הענן ובבאן
נברא העבים אבל ממש חושך לא היה אינו אומר חושך כ"א באור שהיה קודם והחשך ועדיין
לא נברא אור בעולם ומה
[gloss box, left column] (הגה)
עד זה כלל א"ב ג"ד ה"ו כמנין א"ך ושני ראשים
דהיינו או ובתוספת ז' אצל הרי כ"ח וסוד אז ישיר משה
רמז כח מעשיו הגיד עוד הגה א"ב ג"ד סוד אד יעלה
מן הארץ וכלל א"ב ג"ד היא עשרה א"ד בג' באמצע
הם ה' וה' היא נ' כמספר קטון הרי השם אדני
וזהו סוד בגדי קודש רמז בגדי בד קדש ועם הג'
באמצע הריבגר בגמטריא יה בגד בעצמו תשעה
ור"ת וס"ת בד ששה הרי ט"ו
[signature] ג ב · [catchword] שאמר

was not. It does not say "darkness" except relative to the light which was before; "and darkness" — and light was not yet created in the world. And what

[Gloss box, beside the Bereshit column, headed "(Gloss)" (הגה):]
Up to here, א"ב ג"ד ה"ו includes [unclear: printed כלל] the number [21] א"ך, and two heads, that is או; and with the addition of ז׳ beside [it], thus 28 (כ"ח) — and the secret of "Then sang (אז ישיר) Moses" (Exod. 15:1) hints at "the power (כ"ח) of His works He told" (Ps. 111:6). Further, the gloss [on] א"ב ג"ד: the secret of "a mist (אד) went up from the earth" (Gen. 2:6). And א"ב ג"ד together are ten [unclear]; א"ד, with ב"ג in the middle — they are 5, and 5 is נ׳ [unclear] in small reckoning: thus the Name Adonai (אדנ׳). And this is the secret of the holy garments — a hint of "the holy linen (בד) garments" (Lev. 16:4); and with the ג׳ in the middle, thus בגד [garment]; in gematria בגד ;יה itself [is] nine; and the initial and final letters, בד, six — thus 15 [יה = ט"ו].

[Signature mark] ג ב (Gimel 2) · [Catchword] which said (שאמר)

full scan image · full-res original (spread)

▼ **Hebrew transcription (read from scan)**

[header] ספר רזיאל הגדול

שאמר וחושך על פני תהום העבים חשכת מים שהרויין אצל המים ועוד העולם מתחלתה היה חשך שיש בו ממשות כענין

ממש חשך היה כמה אלפים רבבות : שאין ראש : כך עולמו עומד והקב"ה בעולמות אחרות שיש לו עין לא ראתה אלהים

זולתך : וטרם בא מוצא שבת סמוך לערב האיר לפי שהרגע כממרי להחשיך כמו חשך של

verified against scan — AI-assisted draft

AI-assisted draft translation, not a scholarly edition. Literal. Uncertain readings are marked [unclear]; apparent misprints [sic].

[Header] Book of Raziel the Great

[continuing from the catchword "which said" on p29:] ...which said "and darkness was upon the face of the deep" (Gen. 1:2): the clouds, "darkness of waters" (Ps. 18:12), which dwell [unclear: printed שהרויין, Aram.?] beside the waters. And further: the world at its beginning was darkness that had substance in it, like the matter of "a darkness that may be felt" (Exod. 10:21). There was darkness for many thousands of myriads [of years]; for there is no beginning. So His world stood, while the Holy One, blessed be He, [was] in other worlds of His — "no eye has seen, O God, but You" (Isa. 64:3).

And before the going-out of the Sabbath came, near evening, He gave light, because the moment was rebelling [unclear: printed שהרגע כממרי] to grow dark like the darkness of night. And the Holy One, blessed be He, took counsel with His Torah how to create His world. And the Torah was written on His arm, in white fire upon black fire; and there were 72 [ע"ב, printed 73 = ע"ג] guarded names of the Holy One, blessed be He, engraved on His right hand. And He was alone in His world, "and he looked this way and that, and saw that there was no man" (Exod. 2:12), and He desired a world for Himself alone, as it is said "But He is One, and who can turn Him back? And what His soul desires, that He does" (Job 23:13).

At once He stretched out His hand and took one Name, and brought out of it three drops of water, and the whole world was filled with water, and the Shekhinah

לילה ונתיעץ הקב"ה עם תורתו

היאך לבראות עולמו והתורה היתה כתובה בזרועו באש לבנה על אש שחורה והיה ע"ג שמורה של הקב"ה חקוקים בימינו

והיה יחיד בעולמו ויפן כה וכה וירא כי אין איש ונתאוה לעול' לבדו שנ' והוא אחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש מיד פשט ידו

ולקח שם אחד והוציא ממנו שלש טיפין של מים ונתמל' כל העולם כלו מים ושכינה על המים שנ' ורוח אלהים מרחפת על פני

המים וחלק המים לשלש' חלקים שליש תלוי במאמרו ושליש במעיינות ושליש בים : ולקח שם שני והוצי' ממנו ג' טפי אורה

וחלק לשלישׁ אחד בע"הז והאחד בעה"ב והא' לימות המשיח : ולקח שם שלישי והוציא ממנו ג' טיפי אש ו.לקו לשלשה מא'

נבראו המלאכים ומא' חיות הקודש ומא' אש לא נופח הרי נתמלא העול' מים אור ואש היה מימנו אש ומשמאלו אור מתחתיו

מים נטלן וטרפן זה בזה נטל אש ומים ועשה שמים נטל מים ואור וברא כסא כבורו נטל אש ואור וברא מהן חיות הקודש

ומלאכי השרת דכתיב ה' בחכמה יסד ארץ מניין חכמה ע"ג אלו ע"ג שמות של הקב"ה החקוק על זרועו של הקב"ה נשתייר

שבעים שמו' שכל אחד מהן יכול לברוא עולם אחד כך מצינו במדר' ה' בחכמה יסד ארץ ואני קבלתי כמו שהוא כתוב בספ'

יצירה עשר ספירות בלימ' אחת רוח אלהים חיים פ' רצון רוחו וחפצו שנים רוח קדשו מרוח אויר ומרוח הקודש שלא יצא רוח

זילך לז' רוחות רוח ממש ומן הדבור יצא רוח : שלשי' מים מרוח היא רטיבת לחלות הדבו' : רביעית אש ממים הוא עיקר החום

אצל הדבור : ה' רום ותחת : ז' מזרח · ח' מערב · ט' דרום · י' צפון · ומן הדבור שהיה העולם רק רוח מים אש לקח

אש ומים וערבן יחד וברא שמים וקרא קודם יהי אור לא שצריך לאורה כי נהורא עמיה שרי וכתיב עוטה אור כשלמה כ"א

כאדם שבונה בית כגור ומאיר נר להאיר בבית כך גזר על המים להאיר לצלית' הרוח האויר

over the water, as it is said "and the spirit of God hovered over the face of the waters" (Gen. 1:2). And He divided the waters into three parts: a third hung on His word, a third in the springs, and a third in the sea.

And He took a second Name and brought out of it three drops of light, and divided [them]: one third in this world, and one in the world to come, and one for the days of the Messiah.

And He took a third Name and brought out of it three drops of fire, and divided [printed ו.לקו, sic for וחלקו] them into three: from one the angels were created, and from one the holy Ḥayyot, and from one fire that is not blown [cf. Job 20:26]. Thus the world was filled with water, light and fire: fire was at His right, light at His left, water beneath Him. He took them and mixed them one with another: He took fire and water and made the heavens (שמים); He took water and light and created His Throne of Glory; He took fire and light and created from them the holy Ḥayyot and the ministering angels.

As it is written "The LORD by wisdom (חכמה) founded the earth" (Prov. 3:19): the number of חכמה is 73 [ע"ג]; these are the 73 Names of the Holy One, blessed be He, engraved on the arm of the Holy One, blessed be He. There remained seventy Names, each one of which can create one world. So we found in the Midrash [on] "The LORD by wisdom founded the earth"; and I have received as it is written in Sefer Yetsirah:

"Ten Sefirot belimah. One: the spirit of the living God" — explanation: the will of His spirit and His desire. "Two: spirit from spirit" — spirit of His holiness from spirit, air, and from the Holy Spirit — for spirit did not go out [unclear: printed שלא יצא רוח זילך] to go to the seven winds; real spirit; and from speech spirit went

out. "Three: water from spirit" — it is the moisture of the dampness of the speech. "Four: fire from water" — it is the essence of the heat beside the speech. Five: height and depth [printed ה' רום ותחת; the six directions follow]; seven: east; eight: west; nine: south; ten: north.

And from the speech, when the world was only spirit, water, fire, He took fire and water and mixed them together and created the heavens. And He called "Let there be light" first — not that He needs light, for "the light dwells with Him" [Aram.: נהורא עמיה שרי] (Dan. 2:22), and it is written "who covers Himself with light as with a garment" (Ps. 104:2) — but as a man who builds a house [unclear: printed כגור] and lights a lamp to give light in the house, so He decreed upon the water to give light to the clarity [unclear: לצלית'] of the spirit — the air, which is like thick fog (ערפל) — and when He speaks out of the fire [Deut. 4:33].

The fire — the spirit — is like a pillar of very fine smoke; and it is what surrounds [the space] between heaven and earth. And it is divided: first, second in the wilderness, third in the mountains, and fourth in the settled land; and they rule [unclear: printed ושלטין] in the settled land — yet no eye can perceive it. Whoever wishes to see it: in a house that has three windows, when the beam of the sun comes out over the windows into the house, then he will see like a pillar [printed כמרת, for כתמרת] the beam, bound and standing from the windows; and that is the air.

And in the winter days one sees with the eye a fine [vapour] that rises from the air and fire; and it does not rise unless it enters its nature [unclear: לטביעתו] — into water — and from the warmth of the earth which does not receive it, it appears as if [the earth] puts it out. And further, in winter days, when the air is cold [and] the body warm, breath [printed ניחור] goes out from a man's mouth like fine smoke; but in summer days, when the air is warm and the body warm, the one is not

הדומה לערפל וכשמדבר

מתוך האש · האש הרוח הוא הדומה כתמרת עשן הדק הדק והוא הוא המקיף בין שמים לארץ ונחלק ראשונה שנית

במדבר שלישית בהרים ורביעית בישוב ושלטין בישוב אפס אין עין יכ' לה לשלוט בה הרוצה לראותה בבית שיש

בה שלשה חלונות כאשר יצא קו השמש על החלונות לפנים בבית אז ירא' ה כמרת הקו קשור ועמד מן החלונות והוא האויר

ובימות החורף יראה בעין דק שיעלה מן האויר ואש ואינו עולה כי אם יכנס לטביעתו למים ומחמימות הארץ שאינו מקבלו

נראה כמוציאו לחוץ ועוד בימות החורף שהאויר קור לגוף חם יוצא ניחור מפיו של אדם לחוץ כמו עשן דק אבל בימי קיץ

שהאויר חם והגוף חם לא יובדל זה מזה שמים תלויים באויר והארץ תלויים מן האויר והגלגל מגלגל סביבותיה והארץ אינו

זזה ממקומה משל לכלי זכוכית רחב ופיו קצר וכומץ או עלה יבשה או כנפי עוף או קליפת שום ישים פו ו גפי הכלי יפיח

רוח בכחו עד שיתמלא כלי רוח אז יעלה מה שבכלי באויר באמצע עד הרוח בו כך הארץ תלויים באויר והאויר טבעיות

רטוב אז כח השמש ביום חם אבל בלילה שוכב תחת אויר יתכסה בבגד צמר או עור למחר ימצא עליו רטובים כגיהור ה וצ'

מן הפה תרטוב הבגד כגיהור היינו באויר היוצא מן הפה זהו אויר הרוח מים מאויר וקב"ה אין לדמותו אך יש לרמות כדי

שיבין השומע כך יצא הגיהור מפי האדון ומרטיבת זורמו המים מכח הגירור סביב הערפל המכסה על הנהרות מחמימות

הגיהור נעשה תהו ובהו זהו קו הירוק דומה ברמות ירקות הקשת כשאדם בים בספינה וגל מעליה אז יכיל להביט קו הירוק

למעלה אדמדם בק־קסי השמים למטה שחור אצל התהום הוא מקום חושך ובצול הים יכול להביט מקצה אל קצה פאורת

העולם יש משמים לארץ כי צול הים גבוהים ט"ו אמה מכל ההרים הגבוהים והנה בתנועתם

distinguished from the other.

The heavens hang in the air, and the earth hangs from the air, and the sphere revolves around it, and the earth does not move from its place. A parable: a wide glass vessel with a narrow mouth; and [one puts in] a little vinegar [unclear: printed וכומץ], or a dry leaf, or birds' wings, or garlic peel, and [puts] his mouth to the mouth of the vessel and blows wind with his strength until the vessel is filled with wind; then what is in the vessel rises into the air, in the middle, up to the wind in it. So the earth hangs in the air.

And the air is by nature moist; then [comes] the power of the sun by day — hot. But at night, [if one] lies under the air [and] covers himself with a garment of wool or leather, in the morning he will find moisture on it, like breath [printed כגיהור, unclear] from the mouth; the garment becomes moist as from breath — that is, from the air which goes out of the mouth. This is air — the spirit — water from air. And the Holy One, blessed be He — there is no likening Him; but one may make a likeness [printed לרמות] so that the hearer understands: so the breath [unclear: הגיהור] went out from the mouth of the Lord, and from its moisture the waters streamed [printed זורמו]; by the power of the breath [printed הגירור] around the fog that covers the rivers; from the warmth of the breath tohu and bohu was made.

This is the green line: it resembles [printed ברמות, for בדמות] the green of the rainbow, as when a man is at sea in a ship and a wave [is] above it; then he can look at the green line — above reddish, at the ends [unclear: printed בק־קסי, for בקצוי?] of the heavens; below, black, beside the deep (tehom) — that is the place of darkness. And in the depth of the sea one can look from end to end of the world [unclear: printed פאורת] — what is between heaven and earth — for the depths of the sea are fifteen cubits higher than all the high mountains. And behold, in their

בים יעלה אדם על ראש התורן

להסתכל בעקימות הארץ מפני גובה הים יראה והנה כשארם בים מרחוק מן המדינה יראה כל המדינה לפניו כקערה ומן

קצפי המים נקפאו עם חקקי המים ונשתלגו בהפש וטיט ונחצבו כ־ערוג' הבשם שנזרעו שם מיני רבושם ויש להם גבול כביב

שלא יתערבו הבשמים כמו לחייו כערוגת הבושם זהו הציבו בחומה כמו והמים להם חומה כמו מעזיבה בסופה עקוקה

לשום הגשמי' בו ועבים היו סביב למים כמנהגם והיה חשך ואין לדבר מן האורה איך יצאה מדבורו והנה אנו רואים האש

והאור ואת צביעותם בכמה פנים ופעמים נשמע קולה ואנו לא יוכל לעמוד על עיקרה ואיך נעמד על נעלם ונסתר אך

כאשר קבלה אבותינו בידינו נגיד כי איך צוה למים להאיר מדבר קדשו ואומר לך משל אמרת כאדם שחקק האותיות מן

דמות אותם המלאכי שנטרדו וגער בהם הקב"ה והפילם משמי מרום מצאם אדם הראשון ושב וחקק את דמותם מא"לף עד

ת"ו : כן המים היו מאירי' ממלאכים שבהם ועוד כשם שאדם מאיר נר בביתו להאיר כן כשברא עולמו בדבור צוה

הקדוש ברוך הוא על צלילות המים להוציא אור להאיר לעולמו ויהי אור שציר מופלא בידינו שהאור נברא מן המים

שבהרבה מקומות נקראו המים אור שנאמר יפיץ ענן אורו על כפים כסה אור כמו עין מאור ובו מעין מים תדע כלו בדמעות

עיני לכך אור נקרא יום לשון ים מים זהו יחי אור ילכו חשכת עבים ורוח המקשרת על המים והאיר בין הקליפות כי שמים

ביום [catchword]

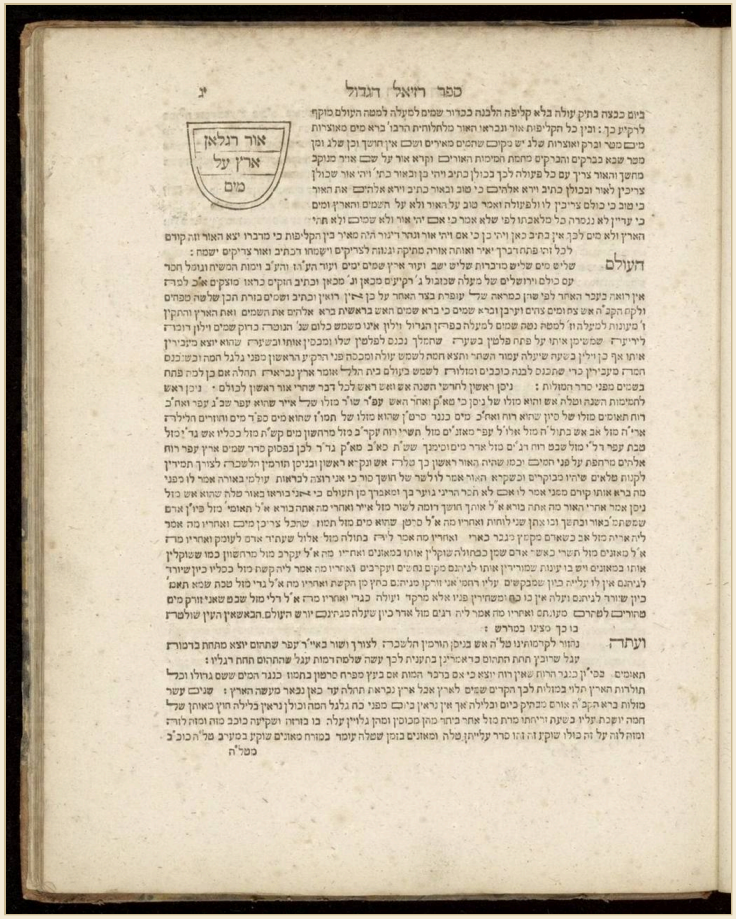
motion at sea a man climbs to the top of the mast to look at the curvature of the earth; because of the height of the sea he will see. And behold, when a man is at sea far from the land, he sees all the land before him like a bowl.

And from the foam of the waters they congealed with the ordinances of the waters [unclear], and became snowy [unclear: ונשתלגו] in mud and clay, and were hewn like beds of spices in which kinds of spices [printed רבושם] were sown, and they have a border, a channel [unclear: כביב], so that the spices do not mix — as "his cheeks are like a bed of spices" (Song 5:13). This is "He set them as a wall", like "and the waters were a wall to them" (Exod. 14:22), like a pavement [unclear: מעזיבה בסופה עקוקה] to set the rains on it. And clouds were round about the waters, as is their custom; and there was darkness.

And there is no speaking of the light — how it came out from His speech. For behold, we see fire and light and their colours in several aspects, and at times its sound is heard, and we cannot grasp its essence; and how shall we grasp what is hidden and concealed? But as our fathers handed it down to us, we will tell how He commanded the waters to give light by His holy speech. And I tell you a parable [printed אמרת]: as a man who engraved the letters from the likeness of those angels who were driven out, whom the Holy One, blessed be He, rebuked and cast down from the heights of heaven; the first Adam found them, and sat and engraved their likeness, from alef to tav. So the waters gave light from the angels that were in them.

And further: as a man lights a lamp in his house to give light, so when He created His world by speech, the Holy One, blessed be He, commanded the clear [part] of the waters to bring forth light to give light to His world. "And there was light" — a wondrous form [unclear: printed שציר מופלא] in our hands, that the light was created from the waters; for in many places the waters are called light, as it is said

	"He spreads His cloud of light" (Job 37:11); "He covers [His] palms with light" (Job 36:32); like the eye (עין), [source of] light, and in it a spring (מעין) of water — know it: all of it in tears. My eyes [unclear]. Therefore light is called day (יום) — an expression of sea (ים), water. This is: "Let there be light — let the darkness of clouds go", and the wind that binds over the waters and gives light between the shells [unclear: הקליפות]; for the heavens [Catchword] on the day (ביום)

full scan image · full-res original (spread) · zoom: shield seal

▼ **Hebrew transcription (read from scan)**

[header] ספר רזיאל הגדול · [folio] יג

[art: shield seal, upper right of text block — inscribed: אור רגלאן / ארץ על / מים — see scan]

ביום כבצה בתיק עולה בלא קליפה הלבנה כבדור שמים למעלה למטה העולם מוקף לרקיע כך : ובין כל הקליפות אור ונבראו האור מלחלוחית הדבו' ברא מים מאוצרות מים מטר וברק ואוצרות שלג יש מקום שהמים מאירים ושם אין חושך וכן שלג ומן

verified against scan — AI-assisted draft

AI-assisted draft translation, not a scholarly edition. Literal. Uncertain readings are marked [unclear]; apparent misprints [sic].

[Header] Book of Raziel the Great · [Folio] 13 (יג)

[Art: a shield-shaped seal set into the upper right of the text, inscribed in three bands: "Light — Regla'an [unclear: רגלאן] / Earth upon / Water". See scan.]

[continuing from the catchword "on the day (ביום)" on p32:] ...[the heavens on the day] like an egg [printed כבצה, for כביצה] in its case [unclear: בתיק]: the white rises without a shell, like a ball; the heavens above, below the world, surrounded [up] to the firmament, so. And between all the shells is light; and the lights were created from the moisture of the speech.

He created water from the storehouses of water: rain and lightning, and the storehouses of snow. There is a place where the waters give light, and there is no darkness there; and so snow. And from rain that comes with lightnings — and the lightnings are from the force of the luminous waters. And He called "light" (אור) on account of air (אויר) pierced out of darkness.

And light is needed with every work; therefore of all of them it is written "and it was so", but of the light it is written "and there was light" — for all of them need light. And of all of them it is written "and God saw that it was good", but of the light it is written "and God saw the light, that it was good" (Gen. 1:4), for all of them need it and its work. And He said "good" of the light and not of the heavens and the earth and water, because His whole work was not yet finished; for He said only "Let there

be light", and not "[let there be] heavens", nor "let the earth be", nor water. Therefore "and it was so" is not written here, but only "and there was light". And the river of fire (נהר דינור) gave light between the shells, for from His speech the light went out; and this comes before everything. This is "The opening of Your words gives light" (Ps. 119:130). And that light is sweet and hidden away for the righteous, and they shall rejoice, as it is written "the light of the righteous rejoices" (Prov. 13:9).

[Large word] THE WORLD: a third water, a third wildernesses, a third settled. And further: earth, heavens, seas; and further: this world, the world to come and the days of the Messiah; "and He bestows kindness" on all of them. And the heavenly Jerusalem, which is in Zevul: three firmaments on this side and three on that. And it is written "strong as a molten mirror" (Job 37:18). If so, why does one not see on the one side? Because they are like an appearance of lead on the one side; therefore they do not see. And it is written "and meted out the heavens with the span" (Isa. 40:12) — three handbreadths.

And the Holy One, blessed be He, took clear fire and clear water and mixed them and created the heavens; for He created the heavens [from] fire — "In the beginning God created the heavens and the earth" (Gen. 1:1). And He prepared seven dwellings (מעונות) above and seven below. He stretched out the heavens above like the great curtain [printed כפרגן, for כפרגוד]. Vilon serves for nothing, as it is said "who stretches out the heavens as a curtain" (Isa. 40:22). Vilon is like a hanging which they put over the entrance of a palace: when the king enters his palace they cover it, and when he goes out they remove it. So too the Vilon: when the dawn rises and the sun goes out to serve, it goes up and covers the face of the first firmament because of the sphere of the sun; and when the sun enters they remove it, so that the moon, stars and constellations may enter to serve in the world.

מטר שבא בברקים והברקים מחמת המימות האורים וקרא אור על שם אויר מנוקב
מחשך והאור צריך עם כל פעולה לכך בכולן כתיב ויהי כן ובאור כתי' ויהי אור שכולן
צריכין לאור ובכולן כתיב וירא אלהים כי טוב ובאור כתיב וירא אלהים את האור
כי טוב כי כולם צריכין לו ולפעולה ואמר טוב על האור ולא על השמים והארץ ומים
כי עדיין לא נגמרה כל מלאכתו לפי שלא אמר כי אם יהי אור ולא שמים ולא תהי'
הארץ ולא מים לכך אין כתיב כאן ויהי כן כי אם ויהי אור ונהר דינור היה מאיר בין הקליפות
כי מדברו יצא האור וזה קודם
לכל זהו פתח דברך יאיר ואותה אורה מתיקה וגנוזה לצדיקים וישמחו דכתיב ואור צדיקים
ישמח :
העולם [large word]
שליש מים שליש מדברות שליש ישב ועוד ארץ שמים ימים ועוד הע"הז והע"ב וימות המשיח
וגומל חסד
עם כולם וירושלים של מעלה שכזבול ג' רקיעים מכאן וג' מכאן וכתיב חזקים כראו מוצקים
א"כ למה
אין רואה בעבר האחד לפי שהן כמראה של עופרת בצד האחד על כן אין רואין וכתיב ושמים
בזרת תכן שלשה טפחים
ולקח הקב"ה אש צח ומים צחים ועירבן וברא שמים כי ברא שמים האש בראשית ברא
אלהים את השמים ואת הארץ והתקין
ז' מעונות למעלה וז' למטה נטה שמים למעלה כפרגן הגדול וילון אינו משמש כלום שנ'
הנוטה כדוק שמים וילון דומה
ליריעה שמשימין אותו על פתח פלטין בשעה שהמלך נכנס לפלטין שלו ומכסין אותו ובשעה
שהוא יוצא מעבירין
אותו אף כן וילין בשעה שיעלה עמוד השחר ותצא חמה לשמש עולה ומכסה פני הרקיע
הראשון מפני גלגל חמה וכשנכנס
חמה מעבירין כדי שתכנס לבנה כוכבים ומזלות לשמש בעולם בית הלל אומר ארץ נבראת
תחלה אם כן למה פתח
בשמים מפני סדר המזלות : ניסן ראשון לחדשי השנה אש ואש ראש לכל דבר שהרי אור
ראשון לכולם · ניסן ראש

The House of Hillel says: the earth was created first. If so, why did [Scripture] open with the heavens? Because of the order of the constellations (מזלות):

Nisan is first of the months of the year — fire; and fire is head of everything, for light is first of all. Nisan is the beginning of the warmth of the year; and Taleh (Ram) is fire, and it is the sign of Nisan — for [the order is] T-A-Q [טא"ק: fire, earth(?), ...; unclear]. And after fire, earth: Shor (Bull), the sign of Iyyar, which is earth [unclear: שב"ג]. And afterwards spirit (air): Teomim (Twins), the sign of Sivan, which is spirit. And afterwards water: corresponding to Sartan (Crab), which is the sign of Tammuz, which is water [unclear: ספ"ד]. And they go round again: Aryeh (Lion), sign of Av — fire; Betulah (Virgin), sign of Elul — earth; Moznayim (Scales), sign of Tishri — spirit; Aqrav (Scorpion), sign of Marḥeshvan — water; Qeshet (Bow), sign of Kislev — fire; Gedi (Kid), sign of Tevet — earth; Deli (Bucket), sign of Shevat — spirit; Dagim (Fish), sign of Adar — water. And your mnemonic: ShShT PAB MAQ GDR [printed שש"ת פא"ב מא"ק גד"ר; unclear]. Therefore in the verse the order is: heavens, earth — earth, spirit — "the spirit of God hovered over the face of the waters" (Gen. 1:2).

And as light was first, so Taleh is fire and was called first. And in Nisan they take up [the funds of] the Chamber for the needs of the daily offerings, to buy lambs that will have been inspected.

And when He called the light, He said to the prince of darkness: "Depart, for I wish to create My world with light." He said to Him: "Why do You create it before me?" He said to him: "If you do not depart, I will rebuke you and destroy you from the world; for I create it with light — Taleh, which is fire, the sign of Nisan."

לחמימות השנה וטלה אש והוא מזלו של ניסן כי טא"ק ואחר האש עפ"ר שו"ר מזלו של אייר שהוא עפר שב"ג עפר ואח"כ

רוח תאומים מזלו של סיון שהוא רוח ואח"כ מים כנגד סרט"ן שהוא מזלו של תמו"ז שהוא מים ספ"ד מים וחוזרים חלילה

ארי"ה מזל אב אש בתול"ה מזל אלו"ל עפר מאונ"ים מזל תשרי רוח עקר"ב מזל מרחשון מים קש"ת מזל כסליו אש גד"י מזל

טבת עפר דל"י מזל שבט רוח דג"ים מזל אדר מים וסימנך שש"ת פא"ב מא"ק גד"ר לכן בפסוק סדר שמים ארץ עפר רוח

אלהים מרחפת על פני המים וכמו שהיה האור ראשון כך טלה אש ונק"א ראשון ובניסן תורמין הלשכה לצורך תמידין

לקנות טלאים שיהיו מבוקרים וכשקרא האור אמר לו לשר של חושך סור כי אני רוצה לבראות עולמי באורה אמר לו כפני

מה ברא אותו קודם ממני אמר לו אם לא תסר הריני גוער בך ומאבדך מן העולם כי אני בוראו באור טלה שהוא אש מזל

ניסן אמר אחרי האור מה אתה בורא א"ל אותך חושך דומה לשור מזל אייר ואחרי מה אתה בורא א"ל תאומי' מזל סיו"ן אדם

שמשתמ' באור ובחשך ובו אתן שני לוחות ואחריו מה א"ל סרטן שהוא מים מזל תמוז שהכל צריכן מים ואחריו מה אמר

ליה אריה מזל אב כשאדם מקמץ מגבר כארי ואחריו מה אמר ליה בתולה מזל אלול שעתיד אדם לעומק ואחריו מה

א"ל מאזנים מזל תשרי כאשר אדם שמן כבתולה שוקלין אותו במאזנים ואחריו מה א"ל עקרב מזל מרחשון כמו ששוקלין

אותו במאזנים ויש בו עונות שמורידין אותו לגיהנם מקום נחשים ועקרבים ואחריו מה אמר ליה קשת מזל כסליו כיון שיורד

לגיהנם אין לו עליה כיון שמבקשים עליו רחמי' אני זורקו מגיהנם כחץ מן הקשת ואחריו מה א"ל גדי מזל טבת שמא תאמ'

כיון שיורד לגיהנם ועלה אין בו כח ומשחירין פניו אלא מרקד ועולה כגדי ואחריו מה א"ל דלי מזל שבט שאני זורק מים

He said: "After the light, what do You create?" He said to him: "You, darkness, which is like Shor, the sign of Iyyar." "And after that what do You create?" He said to him: "Teomim, the sign of Sivan — man, who makes use of light and of darkness; and in it I will give two tablets." "And after it what?" He said to him: "Sartan, which is water, the sign of Tammuz — for all need water." "And after it what?" He said to him: "Aryeh, the sign of Av — when a man gathers [strength, unclear: מקמץ] he prevails like a lion." "And after it what?" He said to him: "Betulah, the sign of Elul — that man will go to the depth [unclear: לעומק]." "And after it what?" He said to him: "Moznayim, the sign of Tishri — when a man is fat [unclear: שמן] like a virgin, they weigh him in the scales." "And after it what?" He said to him: "Aqrav, the sign of Marḥeshvan — as they weigh him in the scales and there are sins in him, they bring him down to Gehinnom, a place of snakes and scorpions." "And after it what?" He said to him: "Qeshet, the sign of Kislev — once he goes down to Gehinnom he has no ascent; [but] once they seek mercy for him, I throw him out of Gehinnom like an arrow from the bow." "And after it what?" He said to him: "Gedi, the sign of Tevet — lest you say: once he has gone down to Gehinnom and come up he has no strength and they blacken his face; rather he skips and goes up like a kid." "And after it what?" He said to him: "Deli, the sign of Shevat — for I throw pure water to purify them of their sins." "And after it what?" He said to him: "Dagim, the sign of Adar — once he has come up from Gehinnom he inherits the world to come, over which the eye has no power" [cf. fish, over which the evil eye has no power]. So we found in the Midrash.

[Large word] AND NOW let us return to our former [subject]: Taleh — fire; in Nisan they take up the Chamber for the need [of the offerings]. And Shor in Iyyar — earth; for the deep (tehom) comes out from beneath in the likeness of a calf crouching beneath the deep, as we say in [tractate] Ta'anit; therefore Solomon made a likeness of a calf, [so] that the deep is beneath its feet.

טהורים לטהרם מעונתם ואחריו מה אמר ליה דגים מזל אדר כיון שעלה מגיהנם יורש העולם הבא שאין העין שולטת

בו כך מצינו במדרש :

[large word] ועתה

נחזור לקדמותינו טל"ה אש בניסן תורמין הלשכה לצורך ושור באיי"ר עפר שתהום יוצא מתחת בדמות

עגל שרובץ תחת התהום כדאמרינן בתענית לכך עשה שלמה דמות עגל שהתהום תחת רגליו :

תאומים · בסי"ן כנגד הרוח שאין רוח יוצא כי אם בדבר המות אם בעץ מפרח סרטון בתמוז כנגד המים ששם גרולו וכל

תולדות הארץ תלוי במזלות לכך הקדים שמים לארץ אבל ארץ נבראת תחלה עד כאן נבאר מעשה הארץ : שנים עשר

מזלות ברא הקב"ה אורם מבהיק ביום ובלילה אך אין נראין ביום מפני כח גלגל המה וכולן נראין בלילה חוץ מאותן של

חמה יושבת עליו בשעת זריחתו מרת מזל אחר ביחד מהן מכוסין ומהן גלויין עלה בו בזריחה ושקיעה כוכב מזה ומזה לזה

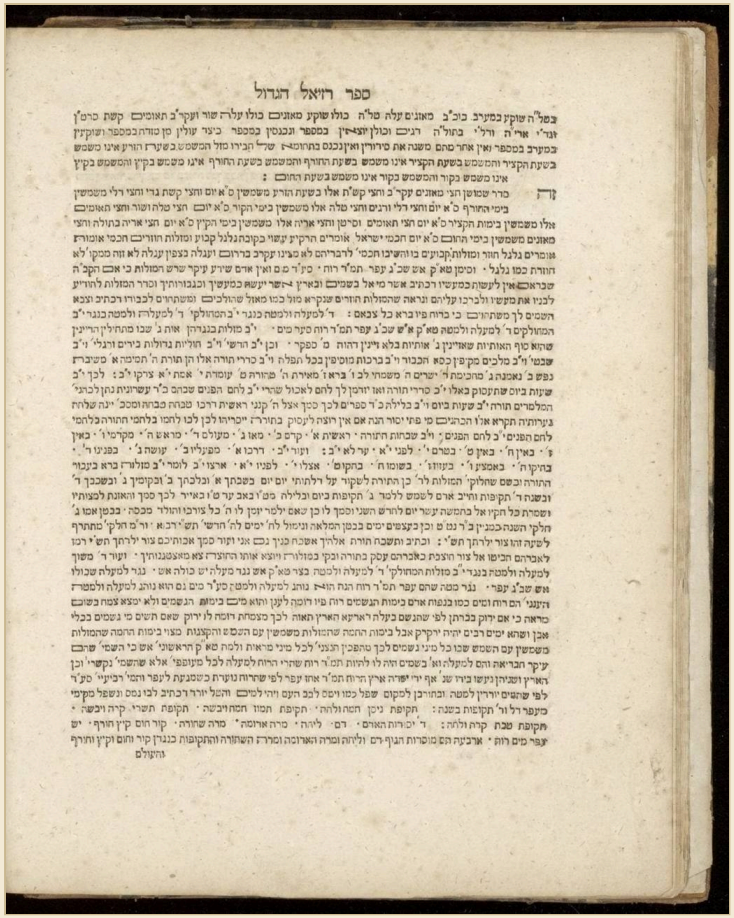
ומזה לזה על זה כולו שוקע זה זהו סדר עלייתן טלה ומאזנים בזמן שטלה עומד במזרח מאזנים שוקע במערב טל"ה כוכ"ב

[catchword] מטל"ה

Teomim, in Sivan, corresponds to spirit; for spirit (breath) goes out only in a matter of death [unclear: בדבר המות], or in a tree that blossoms [unclear]. Sartan, in Tammuz, corresponds to water, where its growth [printed גרולו] [is]. And all the generations (products) of the earth depend on the constellations; therefore He put the heavens before the earth; but the earth was created first. Up to here we will explain the work of the earth.

Twelve constellations the Holy One, blessed be He, created; their light shines by day and by night, but they are not seen by day because of the strength of the sphere of the sun [printed המה, for חמה]; and all of them are seen by night except for that one on which the sun sits at the time of its rising, [with] the measure [printed מרת, for מדת?] of another sign together. Some of them are covered and some uncovered [unclear passage]; in rising and setting a star from this one and from that, to this one, and from this to this, upon this — all of it sets; this is the order of their rising: Taleh and Moznayim — when Taleh stands in the east, Moznayim sets in the west. Taleh: a star...

[Catchword] from Taleh (מטל"ה)

full scan image · full-res original (spread)

▼ **Hebrew transcription (read from scan)**

[header] ספר רזיאל הגדול

מטל"ה שוקע במערב. כוכ"ב מאזנים עלה טל"ה כולו שוקע מאזנים כולו עלה שור ועקר"ב תאומים קשת סרט"ן

וגד"י ארי"ה ודל"י בתול"ה דגים וכולן יוצאין במספר ונכנסין במספר כיצד עולין מן מזרח במספר ושוקעין

במערב במספר ואין אחר מהם משנה את סידורין ואין נכנס בתחומו של חבירו מזל המשמש

verified against scan — AI-assisted draft

AI-assisted draft translation, not a scholarly edition. Literal. Uncertain readings are marked [unclear]; apparent misprints [sic].

[Header] Book of Raziel the Great

[continuing from the catchword "from Taleh (מטל"ה)" on p31:] ...from Taleh sets in the west. When a star of Moznayim (Scales) rises, Taleh (Ram) sets entirely; [when] Moznayim sets entirely, there rise Shor (Bull) and Aqrav (Scorpion); Teomim (Twins) and Qeshet (Bow); Sartan (Crab) and Gedi (Kid); Aryeh (Lion) and Deli (Bucket); Betulah (Virgin) and Dagim (Fish). And all of them go out by number and come in by number. How? They rise from the east by number and set in the west by number, and none of them changes their order, and none enters the boundary of its fellow. The sign that serves at the time of sowing does not serve at the time of harvest; and that which serves at the time of winter does not serve in summer; and that which serves in summer does not serve in the cold; and that which serves in the cold does not serve at the time of heat.

[Large word] THIS is the order of their service: half Moznayim, Aqrav, and half Qeshet — these serve at the time of sowing, 61 days. Half Qeshet, Gedi and half Deli serve in the days of winter, 61 days. Half Deli, Dagim [printed ורגים] and half Taleh — these serve in the days of cold, 61 days. Half Taleh, Shor and half Teomim — these serve in the days of harvest, 61 days. Half Teomim, Sartan and half Aryeh — these serve in the days of summer, 61 days. Half Aryeh, Betulah and half Moznayim serve in the days of heat, 61 days. [Printed so: 6 × 61 = 366.]

The sages of Israel say: the firmament is made like a dome, and the sphere is fixed,

and the signs revolve. The sages of the nations say: the sphere revolves and the signs are fixed in it. And the sages answered their words: we have not found the Scorpion in the south, nor the Wagon (Great Bear) in the north; the Wagon does not move from its place, it does not revolve like a sphere.

And the mnemonic: T-A-Q [טא"ק], fire; Sh-B-G [שכ"ג, sic for שב"ג], earth; T-M-D [תמ"ד], air (spirit); S-A-D [סע"ד], water. And there is no man who knows the essential root of the signs except the Holy One, blessed be He, who created them; there is none to do as His works, as it is written "for what god is there in heaven or on earth who can do according to Your works and Your mighty acts?" (Deut. 3:24). And the order of the signs [is] to make known to His children His works, and to bless Him over them. And it appears that the signs revolve, for it is called mazal as from "mazzal" [unclear: מאזל, "going"]: that they go and bow down to His glory, as it is written "and the host of heaven bows down to You" (Neh. 9:6); "for by the breath of His mouth He made all their host" (Ps. 33:6).

Four above and below, corresponding to the twelve [signs] divided: four above and below — TAQ fire, ShBG earth, TMD air, SAD [printed סער] water — twelve signs corresponding to them. The letter ג, with which the judgements begin, which is the end of the letters that are "armed"; three letters without "weapons" [unclear: the crowned letters; דהוה מ' ספקר]. And likewise twelve months, and twelve large joints in the hands and feet, and twelve tribes, and twelve kings surrounding the Throne of Glory, and twelve blessings added in every prayer, and twelve orders of the Torah. These are they (Ps. 19:8–10): "The Torah of the LORD is perfect" (1), "restoring the soul" (2), "faithful" (3), "making wise" (4), "right" (5), "rejoicing the heart" (6), "pure" (7), "enlightening" (8), "clean" (9), "enduring" (10), "true" (11), "righteous" (12).

בשעת הזרע אינו משמש

בשעת הקציר והמשמש בשעת החורף והמשמש בשעת החורף אינו משמש בקיץ והמשמש בקיץ

אינו משמש בקור והמשמש בקור אינו משמש בשעת החום :

זה [large word]

סדר שמושן חצי מאזנים עקר"ב וחצי קש"ת אלו בשעת הזרע משמשין ס"א יום וחצי קשת גדי וחצי דלי משמשין

בימי החורף ס"א יום וחצי דלי ורגים וחצי טלה אלו משמשין בימי הקור ס"א יום חצי טלה ושור וחצי תאומים

אלו משמשין בימות הקציר ס"א יום חצי תאומים וסרטן וחצי אריה אלו משמשין בימי הקיץ ס"א יום חצי אריה בתולה וחצי

מאזנים משמשין בימי החום ס"א יום חכמי ישראל אומרים הרקיע עשוי בקובה וגלגל קבוע ומזלות חוזרים חכמי אומות

אומרים גלגל חוזר ומזלות קבועים בו והשיבו חכמי' לדבריהם לא מצינו עקרב בדרום ועגלה בצפון עגלה לא זזה ממקו' לא

חוזרת כמו גלגל · וסימן טא"ק אש שכ"ג עפר תמ"ד רוח סע"ד מים ואין אדם שידע עיקר שרש המזלות כי אם הקב"ה

שבראם אין לעשות כמעשיו דכתיב אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך וסדר המזלות להודיע

לבניו את מעשיו ולברכו עליהם ונראה שהמזלות חוזרים שנקרא מזל כמו מאזל שהולכים ומשתחוים לכבודו דכתיב וצבא

השמים לך משתחוים כי ברוח פיו ברא כל צבאם : ד' למעלה ולמטה כנגד י"ב המחולקי' ד' למעלה ולמטה כנגד י"ב

המחולקים ד' למעלה ולמטה טא"ק א"ש שכ"ג עפר תמ"ד רוח סער מים · י"ב מזלות בנגדהן אות ג' שבו מתחילין הדינין

שהוא סוף האותיות שאזיינין ג' אותיות בלא זיינין דהוה מ' ספקר · וכן י"ב הדשי' וי"ב חוליות גדולות בידים ורגלי' וי"ב

שבטי' וי"ב מלכים מקיפין כסא הכבור וי"ב ברכות מוסיפין בכל תפלה וי"ב סדרי תורה אלו

הן תורת ה' תמימה א' משיבת

נפש ב' נאמנה ג' מחכימת ד' ישרים ה' משמחי לב ו' ברה ז' מאירת ה' טהורה ט' עומדת י' אמת י"א צדקו י"ב : לכך י"ב

שעות ביום שתעסוק באלו י"ב סדרי תורה ואז יזדמן לך לחם לאכול שהרי י"ב לחם הפנים שבהם כ"ד עשרונית נתן לכהני'

המלמדים תורה י"ב שעות ביום וי"ב בלילה כ"ד ספרים לכך סמך אצל ה' קנני ראשית דרכו טבחה טבחה ומסכ' יינה שלחה

נערותיה תקרא אלו הכהנים מי פתי יסור הנה אם אין רוצה לעסוק בתורה יסריהו לכן לכו לחמו בלחמי התורה בלחמי

לחם הפנים י"ב לחם הפנים · וי"ב שבחות התורה · ראשית א' · קדם ב' · מאז ג' · מעולם ד' · מראש ה' · מקדמי ו' · באין

ז' · באין ח' · באין ט' · בטרם י' · לפני י"א · עד לא י"ב : ועור י"ב · דרכו א' · מפעליו ב' · עושה ג' · בפנינו ד' ·

בחיקו ה' · באמצע ו' · בעזוז ז' · בשומו ח' · בחקום' · אצלו י' · לפניו י"א · ארצו י"ב לומר י"ב מזלות ברא בעבור

התורה ובשם שחלוקי' המזלות לד' כן התורה לשקוד על דלתותי יום יום כשבתך א' ובלכתך ב' ובקומיך ג' ובשכבך ד'

ובשנה ד' תקופות וחייב אדם לשמש ללמד ג' תקופות ביום ובלילה מט"ו באב עד ט"ו באייר לכך סמך והאזנת למצותיו

ושמרת כל חקיו אל בחמשה עשר יום לחדש השני וסמך לו כן שאם ילמד יזמן לו ה' כל צורכו והולד מכסה · בבטן אמו ג'

חלקי השנה כמניין ב"ר נט"ט וכן בעצמים ימים בבטן המלאה ונימול לח' ימים לה' חדשי' תש"רבוא · ור"מ חלקי' מתתרף

לשעה זהו צור ילדתך תש"י : וכתיב ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני ועוד סמך אבותיכם צור ילדתך תש"י רמז

לאברהם הביטו אל צור חוצבת כאברהם עסק בתורה ובקי במזלות ויוצא אותו החוצה צא מאצטגנונתיך · ועוד ד' משוך

למעלה ולמטה בנגדי"ב מזלות המחולקי' ד' למעלה ולמטה בצד טא"ק אש נגד מעלה יש

Therefore twelve hours in the day, that you should occupy yourself with these twelve orders of Torah, and then bread to eat will be provided for you; for there are twelve loaves of shewbread, which contain twenty-four tenths, given to the priests who teach Torah twelve hours by day and twelve by night: twenty-four books. Therefore it is placed next to "The LORD possessed me at the beginning of His way" (Prov. 8:22): "She has slaughtered her slaughter, she has mixed her wine ... she has sent out her maidens, she calls" (Prov. 9:2–3) — these are the priests; "Whoever is simple, let him turn in here" (9:4) — behold, if he does not wish to occupy himself with Torah, He chastises him. Therefore "Come, eat of my bread" (9:5) — of the bread of Torah, of the bread of the shewbread, twelve loaves of shewbread.

And twelve praises of the Torah (Prov. 8:22–25): "the beginning" (1), "before" (2), "of old" (3), "from everlasting" (4), "from the beginning" (5), "from the earliest times" (6), "when there were no [depths]" (7), "when there were no [springs]" (8), "when there were no ..." (9) [sic: repeated], "before" (10), "before" (11), "while not yet" (12). And further twelve: "His way" (1), "of His works" (2), "made" (3), "before us" [unclear: בפנינו] (4), "in His bosom" (5), "in the midst" (6), "when strengthening" (7), "when He set" (8), "when He decreed" (9), "beside Him" (10), "before Him" (11), "His earth" (12) — to say: the twelve signs He created for the sake of the Torah.

And as the signs are divided into four, so the Torah — "to watch daily at my gates" (Prov. 8:34): "when you sit" (1), "and when you walk" (2), "and when you rise" (3), "and when you lie down" (4) (Deut. 6:7). And in a year there are four seasons (tequfot), and a man is obliged to serve [unclear: לשמש] to study three seasons by day and by night, from the 15th of Av until the 15th of Iyyar; therefore is placed next to it "and give ear to His commandments and keep all His statutes" (Exod. 15:26) [with] "on the fifteenth day of the second month" (Exod. 16:1); and it is

כולה אש · נגר למעלה שכולו

אש שב"ג עפר · נגר מטה שהם עפר תמ"ד רוח הנה הוא נוהג למעלה ולמטה סע"ד מים גם הוא נוהג למעלה ולמטה

והעננ' הם רוח ומים כמו בנפוח אדם בימות הגשמים רוח פיו דומה לענן והוא מים בימות הגשמים ולא ימצא צמח בשום

מראה כי אם ירוק בברתן לפי שהגשם בעלה דארעא הארץ תאוה לכך מצמחת דומה לו ירוק שאם תשים מי גשמים בכלי

אבן ושהא ימים רבים יהיה ירקרק אבל בימות החמה שהמזלות משמשין עם השמש והקצגות מצוי בימות החמה שהמזלות

משמשין עם השמש שבו כל מיני גשמים לכך שהפכין הנצנ' לכל מיני מראות ולמה טא"ק הראשונ' אש כי השמי' שהם

עיקר הבריאה והם למעלה וא' בשמים היה לו להיות תמ"ד רוח שהרי הרוח למעלה לכל מעופפי' אלא שהשמי' נקשרי' וכן

הארץ ושניהן נעשו בידו שנ' אף ידי יסדה ארץ הרוח תמ"ד אחז עפר לפי שהרוח נוערת כשמגעת לעפר והמי' רביעי' סע"ד

לפי שהמים יורדין למטה ובחורבן למקום שפל כמו וימס לבב העם ויהי למים והטל יורד דכתיב לבו נמס ונשפל מקימי

מעפר דל ור' תקופות בשנה : תקופת ניסן חמה ולהה · תקופת תמוז חמה ויבשה · תקופת תשרי קרה ויבשה ·

תקופת טבת קרה ולחה : ד' יסודות הארם · דם · ליחה · מרה ארומה · מרה שחורה · קור חום קיץ חורף · יש

עפר מים רוח · ארבעה הם מוסרות הגוף דם וליחה ומרה הארומה ומרה השחורה והתקופות כנגדן קור וחום וקיץ וחורף

והעולם [catchword]

placed next to it thus: that if he studies, the LORD will provide him all his needs.

And the child is covered: in its mother's womb three parts of the year, as the number of b"r nt"t [unclear: ב"ר נט"ט] ... and likewise "the bones in the womb of her that is full" (Eccl. 11:5); and he is circumcised at eight days; five months [unclear: לה' חדשי] — 706 myriads [printed תש"רבוא] and 240 parts, divided [unclear: מתתרף] to the hour. This is "the Rock that begot you you forgot (תשי)" (Deut. 32:18) — [תש"י, 710]. And it is written "and you forgot the Torah of your God, I too will forget your children" (Hos. 4:6). And further it is placed: "your fathers ... the Rock that begot you, תשי" — a hint to Abraham: "Look to the rock from which you were hewn ... to Abraham" (Isa. 51:1–2). Abraham occupied himself with Torah and was expert in the signs; "and He brought him outside" (Gen. 15:5) — go out from your astrology.

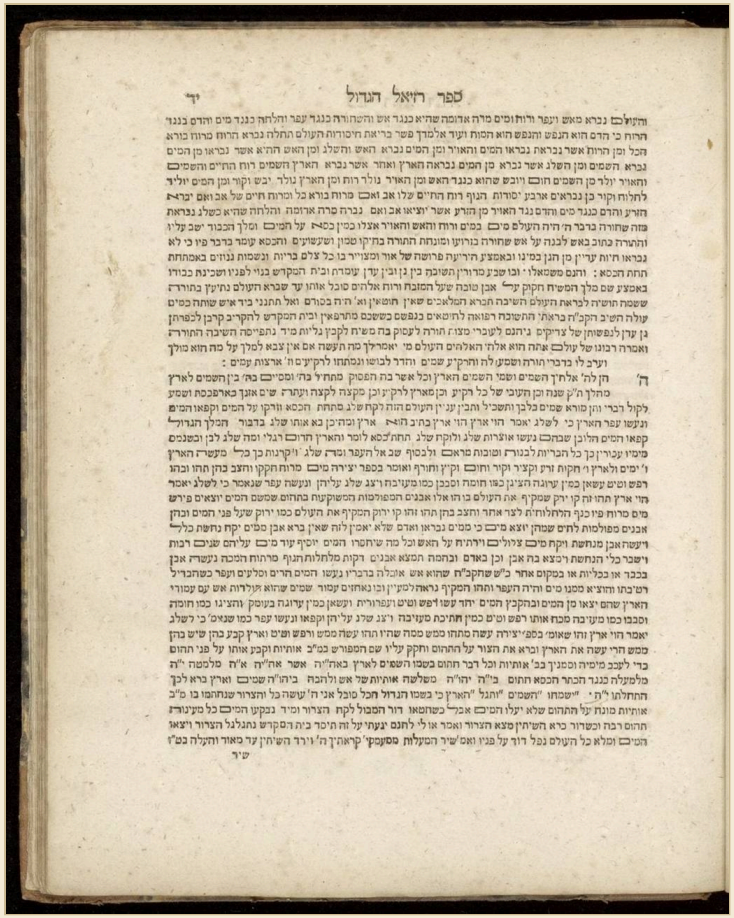
And further, four drawn [unclear: משוך] above and below corresponding to the twelve signs divided: four above and below. On the side of TAQ — fire, corresponding to above, all of which is fire; corresponding to above, wholly fire. ShBG earth — corresponding to below, which are earth. TMD air — behold, it operates above and below. SAD water — it too operates above and below. And the clouds are air and water, as when a man blows in the days of rain, the breath of his mouth is like a cloud, and it is water in the days of rain. And no plant is found in any appearance except green, in its creation, because the rain is the husband of the earth [Aram.: בעלה דארעא]; the earth desires, therefore it sprouts [something] like it — green; for if you put rainwater in a stone vessel and it stays many days, it becomes greenish. But in the days of heat, when the signs serve with the sun and the [unclear: והקצגות] is found in the days of heat, when the signs serve with the sun, in which [are] all kinds of rain — therefore the blossoms turn to all kinds of appearances.

And why is TAQ first — fire? Because the heavens, which are the principal of creation, are above; and the alef [unclear: וא'] in the heavens. TMD — air — ought to have been [first], for air is above for all that fly; but the heavens are bound, and likewise the earth, and both of them were made by His hand, as it is said "My hand also has laid the foundation of the earth" (Isa. 48:13). The air, TMD, took hold of earth, because the air is stirred up when it reaches the earth [printed נוערת]. And the waters fourth, SAD, because the waters go down below, and in ruin to a low place, as "and the heart of the people melted and became as water" (Josh. 7:5); and the dew descends, as it is written "his heart melted and was brought low"; "He raises up the poor from the dust" (Ps. 113:7).

And four seasons in the year: the season of Nisan — hot and moist [printed ולהה]; the season of Tammuz — hot and dry; the season of Tishri — cold and dry; the season of Tevet — cold and moist.

Four foundations of man: blood, phlegm, red [printed ארומה] bile, black bile. Cold, heat, summer, winter. There is [fire,] earth, water, air. Four are the bonds [unclear: מוסרות] of the body: blood and phlegm and red bile and black bile; and the seasons correspond to them: cold and heat and summer and winter.

[Catchword] and the world (והעולם)

full scan image · full-res original (spread)

▼ **Hebrew transcription (read from scan)**

[header] ספר רזיאל הגדול · [folio] יד

והעולם נברא מאש ועפר ורוח ומים מרה ארומה שהיא כנגד אש והשחורה כנגד עפר והלחה כנגד מים והדם כנגד

הרוח כי הדם הוא הנפש והנפש הוא המות ועוד אלמדך פשר בריאת חיסורות העולם תחלה נברא הרוח מרוח בורא

הכל ומן הרוח אשר נבראת נבראו המים והאויר ומן המים נברא האש והשלג ומן האש ההיא אשר נבראו מן המים

נברא השמים ומן השלג אשר נברא מן המים נבראה הארץ ואחר אשר נברא הארץ השמים רוח החיים והשמים

והאויר יולד מן השמים חום ויובש שהוא כנגד האש ומן האויר נולד רוח ומן הארץ נולד יבש וקור ומן המים יולדי

לחלוח וקור כן נבראים ארבע יסודות הגוף רוח החיים שלו אב ואם מרוח ברוא כל ונשמות חיים של אב ואם יצרא

חזרע והדם כנגד מים והדם נגד האויר מן הזרע אשר יוציא אב ואם נברה מרה ארומה והלחה שהיא כשלג נבראת

מזה שחורה ברבר ה׳ היה העולם כיום כמים ורוח והאש והאויר אצלו כמין כסא על המים ומלך הכבוד ישב עליו

והתורה כתוב באש לבנה על אש שחורה בורוצי ומונחת התורה בתיקו סמוך ושטעים והסכא עומד ברבר פרי כי לא

נבראו חיות עריין מן הגן במינו ובאמצע הירעה פרושה של אור וכזיוו בו כל צלם בריות ונשמות נוגנים באמתחת

תחת הכסא: והעם משמאלו· ובו שב פרורין השוכח בין גן ובין ערן שעדרה ובית המקדש בנוי לפניו ושכינת כבודו

באמצע שם מלך המשיח חקוק על אבן טוהה שתל המזבח ורוח אלהים טובל אותו עד שברא העולם נתיעץ בתורה

ששמח תושיה לבראת העולם השיבה חברא המלאכים שאין תושיה וא׳ היה בטורם ואל תתנני ביד איש שוחה בכסים

עולה השיב הקב״ה בראתי התשוכה רפואה לחושאים נגפש בשעבוד מתרפאין ובית המקדש להקריב קרבן לכפרה

גן ערן לנשמותן של צדיקים ניתנם לעובדי מצוי תורה לעסוק בה משיח לקבץ גליות מיד נתפייסה השיבה התורה

ואמרה רבונו של עולם אתה הוא אלהי האלהים העולם מי יאמרלך מה העשה אם אין צבא למלך על מה הוא מולך

וערב לי ברברי תורה ושמע לה והקדיש שמים והדר לבושו ומתחתו לקדישים ת׳ ארצות עמים:

ה׳ חן לה׳ אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה השמק מתחיל בה׳ וסיים בה׳ בין השמים לארץ

מחלק ה״ן שנת וכן העוב של כל הקיץ וכן מארץ לקץ וכן מקצה לקצה ועתה׳ שים אנן כאדכה ושמע

לקול רברי וגן מורא שמים כלכן ותשביל ואבן יניו העולם הזה לקח שלג מתחת הסכא וזרקו על המים וקפאו המים

ונעשו עפר הארץ כי לשלג יאמר הוי ארץ הוי ארץ בת״ב הוא׳ ארץ וכתיכן בא אותו שלג בדבור תמלך הגדול

קפאו המים החלוכן שבהם נעשו אוצרות שלג ולזקות שלג תחת׳ בסא לוסר והארץ חרוב רגלי וסה שלג לבן ובשנים

ו׳ ימים ולארץ ו׳ חקות זרע וקציר וקור וחום וקץ וחורף ואומר בספר יצירה סיכם מרוח חקקן וחצב בהן תהו ובהו

רפש וסיס עשאן כמין עוגה הצינן כאי חומה וסככן כמו פעיבה ורצ שלג עליהן ונעשה עפר שנאמר כי לשלג יאמר

הוי ארץ תהו זה קו ירק שסקוף את העולם בו והו אלו אבנים הפולפות המשוקעות בההום שסהם המים יוצאים פרוש

מים מרוח פיו כעף הלחלוחית לצר אחר ותצב בהן תהו זהו קו ירוק הסקוף את העולם כמו ירוק שעל פני המים וכהן

אבנים פפולמות לחים שמהן יוצא מים כי מים נבראו ואדם שלא יאמין לזה שאין ברא אבן פפים יקח נחשת כלל

וישמה אבן מנחשת ויקח מים צילולים וירחיק על האש וכל מה שיחטרו המים יוסיף עוד מים עליהם עשים רבות

וישבר כלי הנחשת רבאוא בת אבן וכן באדם ובהמה חמצא אבנים דקות מלחלוח הנוף פרחות המכה נעשרה אבן

בבבר או בכליות או בסקום אחר כ״ש שהקב״ה שהוא אש אוכלה ברברי נעשו המים חרים וסלעים ועפר כשהבריל

רשבתו והוציא ממנו מים והיה העפר ואחו מקוף נראה למעין וכו נאחזים עפור שמים שהוא תולדות אש עם עפורי

הארץ שהם יצאו מן המים ובהקבץ המים יחד שהו ופשט ויפרוצית ויפאצו כמין עיגונה בעסק והציגו כמו חומה

וסבבו כמו מיצבה מכח אותו רפש וסיס כמין חתיכת מעיבה ו׳נג שלג על יחן וקפאו ונעשו עפר כמו שנאמ׳ כי לשלג

יאמר הוי ארץ והו שאומי בספי יצירה עשה מהתו כמש מפה שהיו ההו עשה מש ורפש ופים וארץ קבץ בהן קיש בהן

מפש חהי עשה את הארץ וברא את הצור על התהום ותקק עליו שם הספורש בס״ב אותיות וקבץ אותו על פני התהום

כדי לעבב מימיה וסגיך בכ׳ אותיות וכל דבר תהום בשבו השמים לארץ באה״ה אשר את״ה א״ת פלמשה ״ה

פלמעלה בגוד תכתר הסכא תהום ב״ה יהו״ה בשלשה אותיות של אש ולהבה ביהו״ה שמים וארץ ברא לכך

התחלתו ו״ת ״ישמחו ״השמים ״ותגל ״הארץ כי בשמו הגדול הכל סובל אני ה׳ עשה כל והצרור שנתהמו בו ס״ב

אותיות סונה על התהום שלא יעלו הסיכם אבל כשהמאו דור המבול לקח הצרור ומיד נבקעו המים כל מעינות

תהום רבה וכשדור כרא השיתין מצא הצרור ואמר אולי לתנם נעתי על זה תיכד בית המקדש נתגלגל הצרור ויצאו

המים וכולא כל העולם נפל דור על דור על פני ואם שיר המעלות מסעמיק קראתיך ה׳ ורד השיתין עד מאוד והעלה בס״ו

שיר

verified against scan — AI-assisted draft

AI-assisted draft translation, not a scholarly edition. Literal. Uncertain readings are marked [unclear]; apparent misprints [sic].

[Header] Book of Raziel the Great · [Folio] 14 (יד)

[continuing from the catchword "and the world (והעולם)" on p34:] ...and the world was created from fire and earth and air and water: red [printed ארומה] bile, which corresponds to fire; and the black, corresponding to earth; and the phlegm, corresponding to water; and the blood, corresponding to air (spirit) — for "the blood is the soul" (Deut. 12:23), and the soul is the death [sic? printed המות]. And further I will teach you the interpretation of the creation of the foundations [printed חיסורות, for יסודות] of the world:

First the spirit was created, from the spirit of the Creator of all. And from the spirit that was created, the water and the air were created. And from the water the fire and the snow were created. And from that fire, which was created from the water, the heavens were created; and from the snow, which was created from the water, the earth was created. And after the earth was created: the heavens, the spirit of life, and the heavens. And the air is born from the heavens — heat and dryness, which corresponds to fire; and from the air spirit is born; and from the earth dryness and cold are born; and from the water moisture and cold are born.

So the four foundations of the body are created. The spirit of life — its father and mother — [is] from the spirit of the Creator of all; and from the spirit of life of father and mother the seed is created; and the blood corresponds to water [sic], and the blood corresponds to air. From the seed which father and mother bring forth,

the red bile is created; and the phlegm, which is like snow, is created; from this, the black [bile].

By the word of the LORD the world was water in water [printed מים במים], and spirit and fire and air beside Him like a kind of throne upon the water; and the King of Glory sat on it. And the Torah was written in white fire upon black fire, on His arm; and the Torah lay in His bosom, hidden, and [was His] delight. And the throne stood by the word of His mouth, for the Ḥayyot had not yet been created. From the Garden at His right; and in the middle the curtain spread out, of light, and in it was depicted every image of creatures; and souls stored in a sack beneath the throne. And Gehinnom at His left; and in it seven bitter things [unclear: מרורין]. Repentance stands between Garden and Garden [sic] and Eden; and the Temple in a hollow [unclear: בגוי] before Him, and the Shekhinah of His glory in the middle; there the name of King Messiah is engraved upon a precious stone that is on the altar; and the spirit of God bears it.

Before He created the world, He took counsel with the Torah, whose name is Tushiyyah (wisdom), to create the world. She answered: "Create angels, who do not sin; and one was in their counsel [unclear: בסורם]; and do not give me into the hand of a man who drinks iniquity like water" (cf. Job 15:16). The Holy One, blessed be He, answered: "I have created repentance as a healing for those who sin against their souls — when they return they are healed; and the Temple to offer an offering for their atonement; the Garden of Eden for the souls of the righteous; Gehinnom for transgressors of the commandments of the Torah, [failing] to occupy themselves with it; the Messiah to gather the exiles." At once she was appeased. The Torah answered and said: "Master of the world, You are the God of gods; who shall say to You, What do You do? If a king has no host, over what does he reign?" And her words were pleasing to Him [cf. Ps. 104:34], in words of Torah,

אשר נבראו מן המים

נברא השמים ומן השלג אשר נברא מן המים נבראה הארץ ואחר אשר נברא הארץ השמים רוח החיים והשמים

והאויר יולד מן השמים חום ויובש שהוא כנגד האש ומן האויר נולד רוח ומן הארץ נולד יבש וקור ומן המים יוליד

לחלות וקור כן נבראים ארבע יסודות הגוף רוח החיים שלו אב ואם מרוח בורא כל ומרוח חיים של אב ואם יברא

הזרע והדם כנגד מים והדם נגד האויר מן הזרע אשר יוציאו אב ואם נברה מרה ארומה והלחה שהיא כשלג נבראת

מזה שחורה בדבר ה' היה העולם מים במים ורוח והאש והאויר אצלו כמין כסא על המים ומלך הכבוד ישב עליו

והתורה כתוב באש לבנה על אש שחורה בזרועו ומונחת התורה בחיקו טמון ושעשועים והכסא עומד בדבר פיו כי לא

נבראו חיות עדיין מן הגן בימינו ובאמצע היריעה פרושה של אור ומצוייר בו כל צלם בריות ונשמות גנוזים באמתחת

תחת הכסא : והנם משמאלו · ובו שבע מרורין תשובה בין גן ובין גן ובין עדן עומדת ובית המקדש בגוי לפניו ושכינת כבודו

באמצע שם מלך המשיח חקוק על אבן טובה שעל המזבח ורוח אלהים סובל אותו עד שברא העולם נתיעץ בתורה

ששמה תושיה לבראת העולם השיבה תברא המלאכים שאין חוטאין וא' היה בסורם ואל תתנני ביד איש שותה כמים

עולה השיב הקב"ה בראתי התשובה רפואה לחוטאים בנפשם כששבם מתרפאין ובית המקדש להקריב קרבן לכפרתן

גן עדן לנפשותן של צדיקים גיהנם לעוברי מצות תורה לעסוק בה משיח לקבץ גליות מיד נתפייסה השיבה התורה

ואמרה רבונו של עולם אתה הוא אלהי האלהים העולם מי יאמר לך מה תעשה אם אין צבא למלך על מה הוא מולך

וערב לו בדברי תורה ושמע לה והרקיע שמים והדר לבושו והדר לבושו ונמתחו לרקיעים וז'

and He listened to her. And the firmament — heavens — and the glory of His garment, the glory of His garment [sic: repeated], and they were stretched out as firmaments, and seven lands of peoples.

[Large letter] H (ה׳) — "Behold, to the LORD your God belong the heavens and the heaven of heavens, the earth and all that is in it" (Deut. 10:14): the verse begins with ה and ends with ה. Between heaven and earth is a journey of 500 years; and so is the thickness of each firmament; and so from earth to firmament; and so from end to end.

And now, set your ear like Arpachshad [sic, printed כארפכסת] and hear the voice of my words, and put the fear of Heaven in your heart, and you will understand and discern the matter of this world. He took snow from beneath the Throne and threw it upon the waters, and the waters congealed and became the dust of the earth; for "to the snow He says, Be (הוי) earth" (Job 37:6) — written "hoi", it is "hu" earth. And whence came that snow? By the speech of the great King the waters congealed; the white in them became storehouses of snow; and He takes snow from beneath the Throne, to say "and the earth is My footstool" (Isa. 66:1). And as snow is white, and when it melts its water is turbid, so all creatures are white and good in appearance, and at the end return to dust. And as snow has six horns [unclear: וי׳ קרנות], so all the work of the earth: six days; and for the earth six statutes: "seedtime and harvest, cold and heat, summer and winter" (Gen. 8:22).

And it says in Sefer Yetsirah: "water from spirit; He engraved and hewed in them tohu and bohu, mire and clay; He made them like a kind of bed, set them up like a wall, surrounded them like a pavement, and poured snow upon them, and it became dust", as it is said "for to the snow He says, Be earth". Tohu: this is the green line that surrounds the world. Bohu: these are the smoothed [unclear: מפולמות]

ארצות עמים :

[large letter] ה׳

הן לה׳ אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה הפסוק מתחיל בה׳ ומסיים בה׳ בין השמים לארץ

מהלך ת"ק שנה וכן העובי של כל רקיע וכן מארץ לרקיע וכן מקצה לקצה ועתה שים אזנך כארפכסת ושמע

לקול דברי וחן מורא שמים בלבך ותשכיל ותבין עניין העולם הזה לקח שלג מתחת הכסא וזרקו על המים וקפאו המים

ונעשו עפר הארץ כי לשלג יאמר הוי ארץ הוי ארץ כתיב הוא ארץ ומהיכן בא אותו שלג בדבור המלך הגדול

קפאו המים הלובן שבהם נעשו אוצרות שלג ולוקח שלג תחת כסא לומר והארץ הדום רגלי ומה שלג לבן ובשנמס

מימיו עכורין כך כל הבריות לבנות וטובות מראם ולבסוף שב אל העפר ומה שלג וי׳ קרנות כן כל מעשה הארץ

ו׳ ימים ולארץ ו׳ חקות זרע וקציר וקור וחום וקיץ וחורף ואומר בספר יצירה מים מרוח חקקו והצב בהן תהו ובהו

רפש וטיט עשאן כמין ערוגה הציגן כמו חומה וסבבן כמו מעזיבה ויצג שלג עליהן ונעשה עפר שנאמר כי לשלג יאמר

הוי ארץ תהו זה קו ירק שמקיף את העולם בוהו אלו אבנים המפולמות המשוקעות בתהום שמשם המים יוצאים פירש

מים מרוח פיו כנף הלחלוחית לצד אחד וחצב בהן תהו זהו קו ירוק המקיף את העולם כמו ירוק שעל פני המים ובהן

אבנים מפולמות לחים שמהן יוצא מים כי ממים נבראו ואדם שלא יאמין לזה שאין ברא אבן ממים יקח נחשת כלל

ויעשה אבן מנחשת ויקח מים צלולים וירתיח על האש וכל מה שיחסרו המים יוסיף עוד מים עליהם שנים רבות

וישבר כלי הנחשת וימצא בה אבן וכן באדם ובהמה תמצא אבנים דקות מלחלות הגוף מרתות המכה נעשה אבן

בכבר או בכליות או במקום אחר כ"ש שהקב"ה שהוא אש אוכלה בדבריו נעשו המים הרים וסלעים ועפר כשהבדיל

רטיבתו והוציא ממנו מים והיה העפר ותהו המקיף נראה למעיין ובו נאחזים עמור שמים שהוא תולדות אש עם עמודי

הארץ שהם יצאו מן המים ובהקבץ המים יחד עשו רפש וטיט ועפרורית ועשאן כמין ערוגה בעומק והציגו כמו חומה

וסבבו כמו מעזיבה מכח אותו רפש וטיט כמין חתיכת מעזיבה ויצג שלג עליהן וקפאו ונעשו עפר כמו שנאמ' כי לשלג

יאמר הוי ארץ זהו שאומ' בספ' יצירה עשה מתהו ממש ממה שהיו תהו עשה ממש ורפש וטיט וארץ קבע בהן שיש בהן

ממש הרי עשה את הארץ וברא את הצור על התהום וחקק עליו שם המפורש במ"ב אותיות וקבע אותו על פני תהום

כדי לעכב מימיה וסמניך בב' אותיות וכל דבר חתום בשמו השמים לארץ באה"ה אשר אה"ה א"ה מלמטה י"ה

מלמעלה כנגד הכתר הכסא חתום בי"ה יהו"ה משלשה אותיות של אש ולהבה ביהו"ה שמים וארץ ברא לכך

התחלתו י"ה' "ישמחו "השמים "ותגל "הארץ כי בשמו הגדול הכל סובל אני ה' עושה כל והצרור שנחתמו בו מ"ב

אותיות מונח על התהום שלא יעלו המים אבל כשחטאו דור המבול לקח הצרור ומיד נבקעו המים כל מעינות

תהום רבה וכשדור כרא השיתין מצא הצרור ואמר או לי לחנם ינעתי על זה תיסד בית המקדש נתגלגל הצרור ויצאו

המים ומלא כל העולם נפל דוד על פניו ואמ' שיר המעלות ממעמקי' קראתיך ה' וירד השיתין עד מאוד והעלה בט"ו

שיר [catchword]

stones sunk in the deep, from which the waters come out.

Explanation: "water from the spirit of His mouth" — the moisture to one side [unclear: כנף]; and He hewed in them tohu, which is the green line that surrounds the world, like the green on the face of the water; and in them smoothed, moist stones from which water comes out, for they were created from water. And a man who does not believe this — that one can create stone from water — let him take a copper vessel [printed כלל] and make a copper stone [unclear], and take clear water and boil it on the fire, and whatever the water loses let him add more water to it for many years; and let him break the copper vessel, and he will find a stone in it. And so in man and beast you will find small stones from the moistures of the body; the bitterness of the blow [unclear: מרתות המכה] becomes a stone, in the liver [printed בכבר] or in the kidneys or in another place. How much more so the Holy One, blessed be He, who is "a consuming fire" (Deut. 4:24): by His words the waters became mountains and rocks and dust, when He separated its moisture and brought water out of it. And the dust came to be; and the tohu that surrounds is visible to whoever studies it; and in it are held the pillars of the heavens, which are the offspring of fire, with the pillars of the earth, which came out of the water.

And when the waters gathered together they made mire and clay and dust, and He made them like a kind of bed in the depth, and set them up like a wall, and surrounded them like a pavement by the force of that mire and clay, like a piece of pavement, and poured snow on them, and they congealed and became dust, as it is said "for to the snow He says, Be earth". This is what is said in Sefer Yetsirah: "He made substance from tohu" — from what was tohu He made substance; and mire and clay and earth He fixed in them, for they have substance.

So He made the earth, and created the Rock (הצור) over the deep, and engraved

upon it the Explicit Name in 42 letters, and fixed it on the face of the deep to hold back its waters. And your mnemonic: in two letters; and everything is sealed with His Name: heavens [and] earth with Ehyeh — "I am that I am" (Exod. 3:14); EH below, YH above, corresponding to the Crown; the Throne sealed with YH, YHWH — three letters of fire and flame; with YHWH He created heaven and earth. Therefore its beginning [is] YH: "Let the heavens rejoice and the earth be glad" (Ps. 96:11) [initials spell יהוה], for by His great Name everything is borne. "I am the LORD who makes all" (Isa. 44:24).

And the shard [printed הצרור, for צרור/חרס] on which the 42 letters were sealed lies over the deep so that the waters should not rise. But when the generation of the Flood sinned, He took the shard, and at once "all the fountains of the great deep were broken up" (Gen. 7:11). And when David dug the foundations [השיתין] he found the shard and said: "Woe is me, in vain have I toiled over this" — upon it the Temple was to be founded. The shard rolled away and the waters came out and filled the whole world. David fell on his face and said: "A Song of Ascents. Out of the depths I have called You, O LORD" (Ps. 130:1); and the foundations went down very deep, and he raised [them] with fifteen [Songs of Ascents].

[Catchword] Song (שיר)